

वसपरि - वसिपर्यन्तम्

वसपरि and वसपर्यन्तम् umzustellen.
 वसवन्ती MBa. 3,78,10.
 वसवन्दनम् n. Würfelgeheimnis MBa. 3,78,19. fgg.
 वसुधामाता das Haus der Agularia Agolaria
 Supa. 1,183,12. 2,178,4. Rasn. ed. Calc. 6,4. धाम् ०
 od. Brauz.
 वसिर्देवत, hos Agul.
 वसिष्ठाक f. Verdauungsstraft Vasin. Bpa. S. 76,6.
 वसिष्ठासिक्त. ० Adv. coram igno MBa. 1,198,17.
 Supa. 1,7,4. 2. पञ्चवसिष्ठा ० Mālar. 70 (71).
 वस्यन्वस (Nachtr. 4) ० Adv. Ca. 14,31,2.
 1. वस्य ० वसि zu betonen.
 वस्यन्म् m. die Sonne MBa. 2,138,12.
 वस्यन्तल Adj. mit spitz auslaufender Flamme
 MBa. 4,55,11.
 वस्यन्वया f. Acc. mit dem Casu. von सम-रू
 an die Spitze von (Gen.) stellen Rasn. 18,23.
 4. वस्यत् (vgl. auch Nachtr. 3) Adj. wosel kein Be-
 cherwell geschöpft wird ० Adv. Ca. 14,15,2.
 वस्यप Adj. (f. धा) vorra apēts ० Adv. Ca. 1,15,11.
 वस्यु ० Z. 2 lies 249,10 st. 249,8.
 वसुधामायायाम् Absol. die Glieder benennend Adv.
 Bn. 1,21,11.
 वसुधरु (?) Vasudyas 3,65.
 वसुधुचिन्मिदिक n. Fausthandzahn Klasse
 78,31.
 वसुधुत्रयल n. N. pr. eines Lehrers M. Müller,
 Ren. 360, N. 2.
 वसु् mit धमि vgl. Oussens in Z. d. d. m. G.
 39,42, N. 4.
 वसिर् ०) in Verbindung mit वशि: so v. a.
 Schloßfeld Cq. 19,103. Vgl. समराभिर्.
 वसु् metrisch auch वसुत्.
 वसिक (Nachtr. 1 und 2) zu streichen, da वसिक
 zu lesen ist.
 वसिकारुण Adj. überaus blicklich MBa. 1,3,117.
 वसिकित्कायिन्म् Adj. überaus stiegebuschest.
 Nom. abstr. ० विसा f. Monia. 55,13.
 वसितानय m. grosse —, zu grosse Hitze Mixa. P.
 99,2, 2.
 वसितिवसतिन्म् Adj. Gastfreundschaft überd MBa.
 1,360,1.
 वसित्पारम् Adv. über Dacaratha Anoma Bi-
 las. 79,9.
 वसित्पू, hos 185,21.
 वसित्पिरीकम् Adv. über Dilla Anoma Bilas.
 79,9.
 वसित्प्रसक्त Adj. etch vollkommen gelagt Abend,
 gens großem Milaria. 79,11.
 वसित्परम् m. eine übergroße Last Cq. 6,70.
 V. Theil.

वसित्पवानीवलम् Adv. über Cirva Anoma Bi-
 las. 81,16.
 वसित्पिम्, ० वसित्न् (Ck. (Kāqm.) 618,3.
 वसित्पित्तवस्यम् Adj. zu sehr an Salzsäure ge-
 wöhnt Kāmas. 3,1.
 वसित्पिचि Dat. Indu. zu व्यर्म् mit वसि ० V. 5,29,5.
 वसित्पित्तम् Adj. sehr erkrankt Mārasa. 4,1.
 वसित्पिय् Adj. (f. धा) stark auf die Potenz wirk-
 end Vasin. Bpa. S. 76,9.
 वसित्पिगलम् Adj. überaus schnell fliegend (Pflanz)
 MBa. 3,268,17.
 वसित्पिदना f. heftiger Schmerz Karala. 29,167.
 वसित्पिष्णुम् Adj. heftig sitzend Cq. 9,77.
 वसित्पिशाप Adj. (f. धा) überaus mörderisch (Rede)
 Bala. P. 3,19,31.
 वसित्पियम् m. grosse Ungleichheit das Bodens
 Spr. 6230.
 वसित्पियसिन् Adj. heftig sehmerzend Bala. P. 5,
 14,11.
 वसित्पियवायिन्म् Adj. zu oft dem Bistchof vollstän-
 dig Kāmas. 6,19. Supa. 2,445,17.
 वसित्पियसन m. ein grosses Daplich, ein grosser
 Unfall Rātar. 5,761. Vālar. 276,2.
 वसित्पियसिन्म् Adj. von einer bösen Wirkung stark
 bekränkt Karala. 43,22.
 वसित्पियल Adj. zu weit getrennt TS. Pañ. 2,13.
 वसित्पियाह Adj. überaus mächtig R. 2,29,6.
 वसित्पियङ्गुल्य Adj. in stirkem Verdacht zu
 haben wagen (Loc.) R. 2,29,10.
 वसित्पिण्ड Adj. überaus falsch, — Adnerlich, —
 boshaft MBa. 12,33,11. Spr. 4298.
 वसित्पियमितल n. Ungewöhnlichkeit, Ausserordent-
 lichkeit Spr. 1680, N.
 वसित्पियवकीय m. heftiges Wüthen des Scheures,
 — des Brägers Vasin. Bpa. S. 5,36.
 वसित्पियात Adj. grosse Freude herallend Gtr. 10,3.
 वसित्पियादल n. ein schöner Hauptplatz Bala. P.
 16,16,1.
 वसित्पियो १) Adj. sehr kühlend Supa. 1,194,1. —
 2) m. grosse —, zu grosse Kille Spr. 2304. Mixa.
 P. 92,1, 9.
 वसित्पियोगक Adj. grossen Schmach verlegend
 MBa. 1,34,16.
 वसित्पियिन्म् Adj. stark umstrocknend, — ausdri-
 rend Supa. 2,201,20.
 वसित्पियन् auch grosse Anstrengung Bala. P. 2,
 7,21.
 वसित्पिदु Adj. fest verbunden, — Aufhend, — an-
 haftend Ck. (Ca.) 62,1. Daga. 73,6.
 वसित्पिन्द, वसित्पिन्दम् 17,1 ist Abl. Indu. zu र्कद

mit वसि, वसित्पिन्दे ० V. 5,29,5.
 वसित्पियम् m. heftiger Schmerz Karala.
 P. 5,9,19.
 वसित्पियम् m. starkes Hängen an (Loc.) Pala-
 ० Adv. im CkDa. u. Nētilat.
 वसित्पियाद् m. ein lauter Herausfordernder Ruf
 R. 4,15,4.
 वसित्पियादु Adj. zu fest umlegend Comm. zu TS.
 Pañ. 2,12,1.
 वसित्पियक १) Adj. überaus schmerz, — gefür-
 lich Mixa. P. 45,1. — 2) n. a) ausserordentliche
 Dichtigkeit Rātar. 6,249. — b) grosse Noth, — Ge-
 fahr Spr. 3170. Mārasa. 103,19. Comm. zu Ka-
 mas. 3,22.
 ० वसित्पियकम् m. ein dringendes Verlangen zu
 MBa. 4,39,6. v. l. वसित्पियकम्.
 वसित्पियकुल Adj. (f. धा) auf grosse Hindernisse
 stierend Vasin. Bpa. S. 38,3.
 वसित्पियविषय m. eine zu grosse Erleichterung
 Supa. 2,153,7.
 वसित्पियवस्त्रिणीय Adj. sehr geteilt an Action Pā-
 ० in. 1,15,13.
 वसित्पियकत Adj. (f. धा) hoch geteilt R. 2,29,22.
 वसित्पियच Adj. überaus ähnlich Karala. 101,11.
 वसित्पियम् Adj. sehr Viel zu thun vermögend
 Hr. 83,12.
 वसित्पियोग m. ein grosser Genuss Rātar. 4,399.
 वसित्पियम्, hos 18,51,22.
 वसित्पियव्याङ्गुम् Adv. mit grosser Besorgnis Cq.
 11,22.
 वसित्पियम् Adj. sehr dicht Vālar. 179,2. Vgl. वा-
 सित्पियम् Nachtr. 4.
 वसित्पियकम् Adj. grossen Gewinn bringend Pā-
 ० in. 1,7,6.
 वसित्पियविक Adj. sehr unbesonnen zu Werke
 gehend Pādar. 241,2.
 वसित्पियविवर्णम् m. Schauen Cq. 6,21.
 वसित्पियगन्धि oder ० Adv. überaus wehrkühlend
 Supa. 1,184,2.
 वसित्पियम् Adj. sehr gut pangbar Karala. 19,61.
 वसित्पियम् Adj. (f. धा) überaus Adbek Karala.
 25,12. 44,122.
 वसित्पियुतल Adj. १) sehr Adbek rund Spr. 4061.
 — 2) von sehr gutem Betragen Karala. 29,73.
 वसित्पियवित्त Adj. sehr verbilligt, — verborgen Verz.
 6. Ost. B. 214,3. No. 811.
 वसित्पियि 7) Adj. sehr wech, — milde (eig. und
 abstr.) H. 68. R. 3,49,26.
 वसित्पियर्थम् Adj. stark um den Fortrag strei-
 tend, — weitgehend MBa. 14,5,2.

घतिव्यय Adj. stark zum Schweitzen gebracht
 𑂔𑂱𑂔𑂰 1,14.
 घतिरुत्थल Adj. hoch erregt Kāśikā 67,31.
 घतिरुत्थित Dāśak. 4,71. Śin. D. 36,12.
 घतिरुत्थित् Adj. sehr erregt Spr. 4961.
 घतिरुत्थं n. grosse Zornigung, — Liebe, — zu
 [Loc.] Mīx. P. 72,12. 100,34.
 घतिरुत्थय n. Aufreges Lachen Śepa. 1,244,4.
 घतिरुत्थन n. grosse Verhöhnung, — Verspottung,
 — am den Tag folgende Geringschätzung Bala. P. 3,
 14,37.
 घस्यत्सम् Adv. in übertriebener Weise Bāṣu.
 1,3,31.
 घस्यन्माद् Adj. überaus teil, — verrückt Mb. 4,
 14,27.
 घस्यन्मत्कुत Adj. zu stark gedehnt TS. Paṛ. 3,1,2.
 घस्यन्मत्तम् Adv. gar sehr, in hohem Masse Mi-
 lāṭh. 126,1.
 घस्यन् Adv. mit sehr zur Spitze von (im Comp.
 vorangehend) maṣṭan Mb. 5,82,17.
 घस्यन्तो f. seine Solovien Mb. 1,34,19.
 घस्यन्तुर्न m. Wanderlöwe (Viśva) Bala. P.
 7,10,3.
 घस्यन्मकुल Adj. am Euerack reich, wackelb Mb.
 1,17,6.
 घस्यन्मात् Adj. das Euerack pflegend, pflichter-
 geßsen Mb. 1,191,1.
 घस्यद्वा Adj. demütig, unterthönig Mb. 1,147,
 22. 150,15.
 घस्यन्नेचित् Adj. auf dem Erdboden sich zur
 Ruhe legend Lāp. 18,16,11.
 घस्यन्तिवम् Adj. einen überzubisigen Vergleich
 enthalten Śakāṣṭak. 9,32.
 घस्यन्तिषा, ilos 193,11.
 घस्यन्तिवम् Adv. am Meeresufer 𑂔𑂱𑂔𑂰 3,73, 29.
 घस्यन्धय (auch Nachtr. 5) auch Sekow, 𑂔𑂱𑂔𑂰,
 Bezeichnung 𑂔𑂱𑂔𑂰 70.
 घस्यन्तिरुत्कथो (no ita zu verbinden) Adj. als
 Bein, einer Kuh Kīrt. 𑂔𑂱𑂔𑂰 22,11,35. Vgl. घस्यलो-
 र्कथो und घस्यलोपकथो (Nachtr. 2. 4).
 घस्यन्तिवम् Adj. unterhalb der Mündung (des
 Kanals) fließend (nicht überwallend) und nur ein
 wenig gestöpft 𑂔𑂱𑂔𑂰 𑂔𑂱𑂔𑂰 4, 3, 7.
 घस्यन्ति, auch bei anderen feierlichen Gelegen-
 heiten Manuśā. 44,12.
 घस्यन्मन्त्रम् bedeutet das Lernen und Lehren.
 घस्यन्तिरतो f. das zur Gewisheit Erhabensein
 Śin. D. 109,20.
 घसन्तिगीर्ण n. das nicht zu sehr Belastetsein

𑂔𑂱𑂔𑂰 𑂔𑂱𑂔𑂰 𑂔𑂱𑂔𑂰 3,7.
 घसन्तिव्यक्त Adj. nicht zu offen, — stöckler
 Hem. Jōsac. 1,12.
 घसन्तिव्यक्तम् Adj. nicht überzeigend, so v. n.
 gleichmäßig (Regen) Tba. 3,3,8,4.
 घसन्तिव्यक्त Adj. unheftigen, sich zu den Dün-
 gen gleichgültig verhaltend. 𑂔𑂱𑂔𑂰 n. 𑂔𑂱𑂔𑂰 14.
 घसन्तिव्यक्त Adj. (f. 𑂔𑂱𑂔𑂰) unbesonnen, menschlicher
 R. Gosā. 2,68,56.
 घसन्तिव्यक्त Adj. den Veda nicht lehrend Vasu-
 ṣṭha. 3,1.
 घसन्तिव्यक्त Adj. nicht verfolgt (Wag) Verz. d. Ostf.
 H. 170,3 v. n.
 घसन्तिव्यक्त Adj. wahr 𑂔𑂱𑂔𑂰 6,33.
 घसन्तिव्यक्त m. N. pr. der Mäusel Judhishtī-
 ra's Basu. 1,16.
 घसन्तिव्यक्तम् Adj. mit keinem andern
 Weibe Gemeinschaft Anand Vīx. 39.
 घसन्तिव्यक्त Adj. auf nichts Anderes gerichtet. Nom.
 abstr. 𑂔𑂱𑂔𑂰 f. Mīlārth. 101,8.
 घसन्तिव्यक्त Adj. nicht ergötzen von (Instr.).
 𑂔𑂱𑂔𑂰 Ba. 11,1.
 घसन्तिव्यक्तम् Adj. keine weltliche Rede fahrend
 𑂔𑂱𑂔𑂰 𑂔𑂱𑂔𑂰 2,16,1.
 घसन्तिव्यक्तम् n. keine weltliche Rede Comm. zu
 𑂔𑂱𑂔𑂰 𑂔𑂱𑂔𑂰 2,16,1.
 घसन्तिव्यक्त Adj. keinen Anteil am Soma habend
 J. A. O. S. 11,21,17.
 घसन्तिव्यक्तम् Adj. keinen Anteil am Soma-
 Trank Anand 𑂔𑂱𑂔𑂰 𑂔𑂱𑂔𑂰 14,82,2.
 घसन्तिव्यक्तम् Adj. nicht unterstehend, — un-
 fahrend K. Up. 44.
 घसन्तिव्यक्तम् Adj. mit Jmd nicht redend Bāṣu.
 2,2,12.
 घसन्तिव्यक्त Adj. ungenüßig Mīx. P. 95,
 14, 12.
 घसन्तिव्यक्त Adj. nicht zugeßen R. Gosā. 2,18,7.
 घसन्तिव्यक्त (f. 𑂔𑂱𑂔𑂰) unbesonnen, unbeständig 𑂔𑂱𑂔𑂰.
 19,22.
 घसन्तिव्यक्त n. keine Zornigung (𑂔𑂱𑂔𑂰) 𑂔𑂱𑂔𑂰
 3,1.
 घसन्तिव्यक्त n. das Nichtblincken, Nichtauf-
 bliezen Z. d. d. m. G. 39,224.
 घसन्तिव्यक्त Adj. unangeßigt Z. d. d. m. G. 34,225.
 घसन्तिव्यक्त auch über ein keine Gewisheit
 erlangt K. Bala. P. 5,3,11.
 घसन्तिव्यक्त auch nicht dasend R. 4,30,11. nicht
 fließen können Rom. 19,31. indessungen R. 5,51,3.
 घसन्तिव्यक्त Adj. Vasuṣṭha 2,33 fehlerhaft für 𑂔𑂱𑂔𑂰.
 न्यतिव्यक्त nicht mit einem Nesenring versehen.

घसन्तिव्यक्त n. das Nicht-in-Betracht-Ziehen Schol.
 zu Kap. 1,37.
 घसन्तिव्यक्त Adj. unbekümmert Ait. Br. 8,24,6.
 घसन्तिव्यक्त auch nicht in Euerack versetzt, nicht
 aufspritzt Bala. P. 1,2,19. 7,15,33.
 घसन्तिव्यक्त Adj. (f. 𑂔𑂱𑂔𑂰) nicht erlangend, —
 theilhaftig werdend 302,17.
 घसन्तिव्यक्त = निरात्कुल Vall. zu 𑂔𑂱𑂔𑂰 19,14 nach
 Holmström.
 घसन्तिव्यक्त Adj. (f. 𑂔𑂱𑂔𑂰) unüberdacht, bloß (𑂔𑂱𑂔𑂰)
 VP. 3,11,108.
 घसन्तिव्यक्त 1) a) Bāṣu. 2,5,4.
 घसन्तिव्यक्त Adj. nicht zu Ende geessert Mb. 13,
 93,63.
 घसन्तिव्यक्त Adj. nicht durchschossen, — durch-
 bohrt Mb. 4,35,5. घसन्तिव्यक्त Mb. 4,197 fehler-
 haft für 𑂔𑂱𑂔𑂰 निविकि.
 घसन्तिव्यक्तम् Adj. nicht unzerstört, — nicht ge-
 heuert werdend 𑂔𑂱𑂔𑂰 Ba. 18,1.
 घसन्तिव्यक्त Adj. 1) nicht zerstückt, — abge-
 halten 𑂔𑂱𑂔𑂰 (Co.) 140,7. — 2) nicht zerbroten, — un-
 zerlegt Bala. P. 7,16,6. Kull. zu M. 4,318.
 घसन्तिव्यक्त Adv. bei jedem Tiriba Bāṣu. 2,5,
 2,10,3.
 घसन्तिव्यक्त Adj. je der seine Vasuṣṭha 17,13.
 घसन्तिव्यक्त Adv. nach den verschiedenen Hin-
 richtungen Comm. zu 𑂔𑂱𑂔𑂰 𑂔𑂱𑂔𑂰 15,11,1.
 घसन्तिव्यक्त Adv. nach den Gütern R. Gosā. 2,
 121,3.
 घसन्तिव्यक्त auch so v. n. unbestritten Spr. 4310.
 घसन्तिव्यक्त Adj. der die Alten nicht geest
 Ait. Nom. abstr. 𑂔𑂱𑂔𑂰 n. Mb. 5,92,12.
 घसन्तिव्यक्त n. das Schwelgen nach einem an-
 dern Comm. zu 𑂔𑂱𑂔𑂰 𑂔𑂱𑂔𑂰 14,30,5.
 घसन्तिव्यक्त Adj. Nom. abstr. 𑂔𑂱𑂔𑂰 f. anasthet-
 icity nach Hal. Comm. zu Kap. 5,37.
 घसन्तिव्यक्त auch in jedem Walde 𑂔𑂱𑂔𑂰 6,16.
 घसन्तिव्यक्त Adv. im Walde 𑂔𑂱𑂔𑂰 6,7,6.
 घसन्तिव्यक्त 2) ilos 250,22.
 𑂔𑂱𑂔𑂰 𑂔𑂱𑂔𑂰 2) nachkommend, gleichend 𑂔𑂱𑂔𑂰 6,22.
 घसन्तिव्यक्त n. Verfluchung Mb. 4,176,37.
 घसन्तिव्यक्त oder Lauf (Schien) einer Schinfe.
 घसन्तिव्यक्त Adv. auf dem Rücken der Berge 𑂔𑂱𑂔𑂰 6,79.
 घसन्तिव्यक्त und 𑂔𑂱𑂔𑂰 Adj. unnahe zu Werke
 gehend Mb. 1,3,21 nicht v. l.
 घसन्तिव्यक्त Adj. Verträge —, Zwangen nicht An-
 stand Ait. Br. 1,6,7.
 घसन्तिव्यक्त Adj. nicht zur Ishti gehörend. Nom.
 abstr. 𑂔𑂱𑂔𑂰 n. Comm. zu 𑂔𑂱𑂔𑂰 𑂔𑂱𑂔𑂰 15,5,19.
 घसन्तिव्यक्त n. Heronsährts Adāṭṭi. 18,1.

धत्प्रतिनि f. innere Freude Z. d. d. m. G. 39,203.
 2. धत्प्र, nach Adj. lat 1) zu streichen.
 धत्प्रवेदि (auch Nachtr. 3) Scheidewand Russ. 12, 53. Vgl. वरुणम् 2) 8).
 धत्प्रलेपाय Adj. im Wasser liegend, — lebend MBh. 1, 32, 37.
 धत्प्रमदन् 1) d. das Innere eines Verzammungs-ortes Reiz. P. 1, 9, 41. — 2) Adv. innerhalb des Sadas Çikn. Ça. 17, 4, 3.
 धत्प्रलेप् 1) im Prätit 294, 19.
 धत्प्रका 2) auch m.
 धत्प्रलेपे 1) Zusammenbitung von Speis Çav. Bs. 10, 5, 2, 5.
 धत्प्रमाथोलिक Adj. anders als (धत्प्र) zu verfahren pflegend Gor. Bs. 3, 15.
 धत्प्रयत्न, lies mit einem Andern.
 धत्प्रभृन् Adj. nicht verwendet ॠष्य. Ça. 14, 30, 1.
 धत्प्रयत्न m. das Opfer eines Andern ॠष्य. Ça. 14, 31, 5.
 धत्प्रका, lies Ashākā.
 धत्प्रनाक Adj. die Speisen nicht zu kochen pfend Bala. 3, 3, 2, 9.
 धत्प्रनय m. (?) = 2. धत्प्रय MBh. 6, 49, 22.
 धत्प्रनयन् Adj. von der Asche befreit Kāṭh. Ça. Comm. 223, 30, 21.
 धत्प्रमुद (Nachtr. 5), lies fremdes, blüßlich.
 धत्प्रधिन, Nom. abstr. ०त्ता f. Kaus. 2, 3, 1.
 धत्प्रधय m. das Nichtentertigen, Stog MBh. 3, 125, 27.
 धत्प्रदिगित्त Adj. unerfahren in (Loc.) Harv. 5672. Sup. 1, 12, 10. Fehlerhaft für धत्प्रिद्वित्त Harv. 3282.
 धत्प्रिद्वित्त Adj. nicht umgeben —, nicht umringt von (Instr.) Harv. 2, 38, 67.
 धत्प्रिरोन्मालन् Adj. ungezähmt, zogleich Bala. 237, 11.
 धत्प्रिन 1) lies 7, 1, 9.
 धत्प्रिन्य (Conj.) Adj. fortzujagen Spr. 374.
 धत्प्रित्त m. ein Lachen, bei dem Säunen die Thränen in die Augen kommen, Daçā. 4, 71. Sin. D. 86, 12.
 धत्प्रित्त Adj. Antheil am Sama habend J. A. O. 5, 11, 23, 7.
 धत्प्रिय 2) lies 98, 2.
 धत्प्रित्त Adj. etwa nicht weiter treibend (Wan-der) Çav. Bs. 13, 8, 9.
 धत्प्रित्त Adj. nicht bekannt Yasnyā. 3, 12.
 धत्प्रित्तियमा Adj. (f. धा) nicht dazulich be-kannt werdend Sup. 1, 26, 2, 10. 267, 10.
 धत्प्रित्त auch das dem Gedächtnis Nichtgegen-

währigsein Bala. 3, 9, 3. Çikn. Ça. 18, 12, 2.
 धत्प्रित्तियमा Adj. nicht verwendet, — unterlegt, — verboten MBh. 12, 12, 19.
 धत्प्रित्त Adj. wobei der Pratihartor nicht einfüßt ॠष्य. Ça. 14, 31, 13.
 धत्प्रिय 2) m. kein Druck, kein Gefühl des Druckes (कुत्तोरत्तोरिया) Kāṭh. 3, 2.
 धत्प्रित्त 1) ungelügigt Comm. zu ॠष्य. Ça. 15, 20, 2.
 धत्प्रित्तियमा Adj. (f. धा) das fies Jahr noch nicht erreicht habend Çt. aus einem Glossar im Comm. zu ॠष्य. Ça. 15, 20, 2.
 धत्प्रित्तियम् Adj. kleines Anwesen habend (Topf) Comm. zu ॠष्य. Ça. 15, 14, 10.
 धत्प्रित्त Adj. der Wolk entstehend Çt. 6, 72.
 धत्प्रित्तियम् Adj. (f. ३) tausend Jahre während MBh. 3, 32, 25. ०त्प्रसक्त fehlerhaft MBh. 3, 32, 27.
 धत्प्रित्त Adj. s. m. धत्प्र mit धत्प्रि.
 धत्प्रिनय m. = धत्प्रिनय 1) in Meikāninyan.
 धत्प्रिनयिर् m. Nom. act. zu 1. गृह् mit धत्प्रि.
 धत्प्रि (s. weiter unten) Comm. zu ॠष्य. Ça. 14, 32, 2.
 धत्प्रिनोमिन् auch sich einer Sache ganz hingebend, Nom. abstr. ०मिता Vicca. 1, 14.
 धत्प्रिनवाम् m. das Helbroden über Comm. zu ॠष्य. Ça. 14, 32, 14.
 धत्प्रिन्याम् auch Verfluchung Comm. zu ॠष्य. Ça. 14, 19, 2.
 धत्प्रिन्युष्टि f. = धत्प्रिनवाम Comm. zu ॠष्य. Ça. 14, 32, 14.
 ०धत्प्रिनकल्प m. Verlangen —, Wunsch m. MBh. 6, 14, 24. v. l. धत्प्रिनकल्प.
 धत्प्रिनमाकृन् Absol. zusammen Ansetzfinden im (Acc.) ॠष्य. Ça. 2, 4, 4. Vielleicht धत्प्रि न् ० zu schreiben.
 2. धत्प्रि (vgl. Nachtr. 5) Çt. 10, 72.
 धत्प्रिनयन् 2) m. die Sonne Çt. 6, 62.
 धत्प्रिय Çt. 19, 29 nach Vall. vorn befindlich und nahe bevorstehend (Hetzzen).
 धत्प्रियाम् auch wohl zusammenkehrend (also von 2. कृ) ॠष्य. Ça. 2, 4, 4.
 धत्प्रियत्तियमाचि Adj. die Mittagsfeier nicht begleitend, zu ihr nicht gehörend Art. Bs. 4, 30, 12.
 धत्प्रियत्तियम् m. Sohn Çt. 6, 14.
 धत्प्रिनयन् (wohl ०त्प्रि) m. Titel eines Werkes des Kschonendra Sitzungsberichte der phil.-hist. Klasse der Wiener Ak. 106, 100.
 धत्प्रियत्त Adj. dessen Macht nicht vergeblich ist, seine Macht gebrauchend MBh. 1, 17, 2.
 धत्प्रियत्तम् MBh. 1, 61, 12.
 धत्प्रियत्त m. eine am Tage sich öffnende Lotus-

blüthe Çt. 6, 11.
 धत्प्रिन् vor 1) ist u. hinzuzufügen.
 धत्प्रिय Adj. nicht betriegen, Nom. abstr. ०त्त n. Kaus. 2, 27.
 धत्प्रिय Çt. 6, 50.
 *धत्प्रिन m. Nom. abstr. Pat. zu P. 5, 1, 119, 7, 11, 9.
 धत्प्रिनोक्त Adj. ungeführt Bala. 2, 2, 20.
 धत्प्रिधायम् eher reichlich mützend.
 धत्प्रित्तियम् Adj. stiller Sarasvatik. 10, 12.
 धत्प्रिय Adj. ungenossen Çt. 10, 19.
 धत्प्रिय Adj. = धत्प्रिय Bala. 3, 7, 4.
 धत्प्रि mit निम् auch kommen um (Abl.), vorzeitig gehen Tipka-Bs. 6, 6, 12.
 *धत्प्रि Adj. erwerbend Çt. 10, 122.
 धत्प्रिनोक्तम् Nom. ag. Geldnehmer M. 7, 40.
 धत्प्रिधायम् lies Adv. st. Adj.
 धत्प्रियत्त m. ein Halbbrüder Todestag K. N. 4, 31.
 धत्प्रियत्त Adj. zur Hälfte gleich mit (Gen.) TS. Pat. 11, 12.
 धत्प्रिनय m. die Hälfte einer best. Zeit MBh. 3, 11, 1.
 धत्प्रिद्वित्त Adj. zur Hälfte nachgebildet Kāṭh. 61, 29.
 धत्प्रिनय Adj. sehr edel Lalit. 309, 17. 310, 6, 14. 21. Çt. 309, 6.
 धत्प्रिनयन् Adj. geringen Basis habend Çav. 14, 199.
 धत्प्रिनोक्त, statt dessen धत्प्रिय ० im Comm. zu Tipka-Bs. 8, 7, 7.
 धत्प्रिन (Nachtr. 4), lies धत्प्रिन.
 1. धत्प्रिन auch das Schweigen Z. d. d. m. G. 39, 206.
 धत्प्रिन, füge C vor 1) hinzu.
 धत्प्रिनियम् Adj. Kāṭh. 1, 27 fehlerhaft für धत्प्रिनियम्.
 धत्प्रिय Adj. den man nicht comiren lassen darf Kāṭh. 6, 1.
 धत्प्रि 2) vgl. u. मात्रियम् weiter unten.
 धत्प्रिय 3) Çt. 6, 9.
 धत्प्रिनियम् Adj. sein Sinne nicht in der Gewalt habend MBh. 5, 129, 22.
 धत्प्रिनियत्त m. Stof/Art, Starrheit Ç. Bs. zu Dya. 1. U. 5, 299.
 धत्प्रिनय 7) MBh. 5, 72, 1. 62, 2. Nach Nilak. धत्प्रिनोक्त तत्प्रिनोक्त गित्प्रियत्तियमान् पावप्रियत्तियमात्तियमान्.
 धत्प्रिनियम् 1) lies Anbetungspend und vgl. Saup. Bs. 1, 1.
 धत्प्रिनिय 1) Adj. s. u. 2. र्मु mit धत्प्रि. — 2) u.

ein Lachen, bei dem Kopf und Schultern in Bewegung gerathen, Sān. D. 86,11.
 यवायिचारम् Adj. mit dem Kopfe nach unten
 Śca. 1,359,7.
 यविक 1) Çikra. Ça. 8,23,3.
 यविकवदन, Nom. abstr. ०ता f. Kṣem. 2,29.
 यविश्रामयिषिन् Adj. (sein Opfer) bei dem die Süße für im Verlauf desselben legengere Fehler nicht angegeben ist. ĀPAST. Ça. 14 17,1.
 यवितथवायु Adj. nicht unweidig redend Mūsān. 63,16 (103,3).
 यविद्वकथं Adj. dessen Ohren nicht getroffen werden von (Instr.), so v. a. auch für Kṣem. 1,20.
 यविषयक Adj. aus Unwissenheit bestehend Comm. zu Kap. 6,14.
 यविषयिन् Adj. nicht schwer zu werden Kṣāra 1,27 (यविषयिन् गदर).
 यविषयान् n. kein Aetzten, kein ritzender Schmerz Kāraṅga 3,2.
 यविषयभित्तयु Adj. nicht weiter zu erwidern Mīlāra. ed. Bomb. 148,1.
 यविषयैष्ये Adj. nicht mit einer Zeitnacke verbunden Līr. 14,3,5.
 यविष्ये Adj. dem man keine Abführung geben darf Kṣāra 6,4.
 यविषयिञ्जित Adj. 1) keine Sehen empfindend, nicht ängstlich, kein Bedenken habend MBh. 5,16,3. Vyā. 81,11. Mīm. P. 16,3. Rīśat. 6,23. — 2) nicht beunruhigt, — in Zweifel gezogen, — mit Misstrauen beehrte R. Gosā. 2,109,51.
 यविषयार्द्र (Nacht:5) auch schützern Kāraṅga 3,8.
 यविषयव्यं Adj. kein Vertrauen erweckend Balā. P. 11,26,1.
 यविषयन्तु Adj. nicht unerwartet, ununterbrochen bei Etwas vorzueilend Mīm. P. 123,17.
 यविषयान्ति Adj. nicht vorzueilend R. 2,32,28.
 यविषयतं Adj. der einem Andern nicht traut R. 3,1,25. Spr. 287. 3412. 3431. f. g. 3923. 0209.
 यविषयवक Adj. ohne Mitteilung Lāp. 10,14,3.
 यविषयन्त्यु Adj. nicht überfließen lassend ĀPAST. Ça. 1,13,10.
 यविषयन्तुर् Nom. ag. nicht ändernd hüpfend Bhaṭṭ. 9,61.
 यविषयन्तु Adj. nicht entsetzt Balā. P. 3,12,19.
 यविषयतं Adj. nicht auseinandergefallen, — aufgelöst Art. Bn. 8,23,13.
 यविषयिन् Adj. unerletzt, ungeschädigt Text zu Lō. de la h. 1. 173.
 यवीर्यव Adj. keinem Helden stehend, feig Kāzu. 12,3.

यविकल् Adj. (f. वा) nicht entsetzt Kāzu. 123,21.
 यविदेशी keine nicht-locale Getrenntheit(?) Çikra. Ça. 13,24,11.
 यविर्नु Adj. nicht feindlich gesinnt Balā. P. 6, 8,39.
 यवीर्यव n. Mangel an Selbstvertrauen Kāraṅga 3,8.
 यविषयम् auch Ebenmäss Viṅara 3,2,3.
 यव्यक्त m. auch ein nach nicht ausstärker oder nach junger Misch Çikra 1,271.
 यव्यक्तयम् Adj. (f. ङ) das Uebernatürliche betreffend (यिष्य) MBh. 12,337,33.
 यव्यतिरस्त् Adj. nicht gegenseitig vorzueilend Gosā. 4,7,10.
 यव्यतिरिष्य m. Nichtveranzahlung Kāzu. 27,1.
 यव्यय 1) c) nicht folgend (Opfer) Jīā. 1,315; vgl. Spr. 3169.
 यव्ययव Adj. (f. वा) von keinem Bestand Kāzu. 7,51. Kāraṅga 1,23.
 यव्ययवचा f. 1) kein Bestand, keine Constante MBh. 13,37,11. R. 5,69,37. — 2) warnige Zustände (eines Landes) Rīśat. 7,197 (यव्ययवया गदर).
 यव्ययवचान् n. Nichtständigkeit MBh. 8, 31,21.
 यव्ययवोद्गत Adj. nicht hinterlistig, — ehrlich, fromm (Elephant) R. 1,8,22.
 यव्ययवनीय Adj. nicht zurückzunehmen (etwas Geschenke) Miv. 289,19.
 यव्ययस्त् Adj. keinen Last von sich gehend Kāzu. Ça. 5,6,38.
 यव्ययुत Adj. nicht ausgesprochen Matrāz. 6,6.
 यव्ययुतिन्त्यु Adj. ohne Ableitung, — Etymologie Sarāvatya. 5,3.
 1. धम्, Perf. यवायत् ĀPAST. Ça. 14,29,3. Statt dessen यानं AV. 6,49,1. षकाṭṭ. Taitt. Ā. 6,10,1.
 यवायामुक्तेṛ Adj. unerklärbar Wilson, Śikāra. S. 8 (zu leso yavāyavāyāt). Nom. abstr. ०ता f. S. 9.
 यवादुषी Adj. nicht von falcher Gesinnung, ehrlich Balā. P. 8,22,22.
 यवास्तम्भित्त्वेण m. die Erosche einer emülösen Idemassociation Sarāvatya. 5,16.
 यवास्तम्भं Adj. von eminenter Bedeutung ebend.
 यवास्तम्भित्त्वं Adj. von eminenter Nebenbedeutung ebend.
 यवास्तम्भवप m. ein Mord ohne Waife Spr. 3390.
 *यवास्तम्भित्त्वं n. Nom. abstr. Pat. B. P. 5,1,119, 171. 3.
 यवास्तम्भित्त्वं Adj. den Weg Ungehildeter (Cognatisten) betretend MBh. 5,98,10.

यवायिष्य n. das Nichtgehoörtwerden (einer Sache).
 यवयिष्य Adj. von unarmer Farbe. Nom. abstr. ०ता f. Kāzu. Niv. 7,32.
 यवयुद्भवत् Adj. unwürdliche Minister habend Pāñā. 1,335.
 यवयुत्तयम् Adj. ängstend Spr. 314.
 यवयुत्तय Adj. n. u. यवयुत्तय.
 यवयुत्तय n. eine feste Verbindung Vācaṅga 1,17.
 यवयुत्तय 1) c) Nom. abstr. ०ता f. Kṣem. 2,17.
 यवयुत्तय, Nom. abstr. ०ता f. Kāzu. 8,27. ०त n. MBh. 4,18,1. यवयुत्तय (n. impera.) भवती मृतयन्तु. ihr soll nicht über Verstorbene trauern Hāst. 6092.
 *यवयुत्तय n. Nom. abstr. Pat. zu P. 5,1,119, 171. 10.
 यवयुत्तय auch Ehrlichkeit.
 यवयुत्तय (Nebtr. 1) auch u. Veranzueigung MBh. 12,68,15.
 यवयुत्तय Adj. unrein (in rituellem Sinne) Miv. 3,1,6. Kāzu. zu M. 5,31.
 *यवयुत्तययिष्य Adj. keine Zeichenlinie schickend TS. 5,2,8,5. Vgl. यवयुत्तययिष्य Nachtr. 1.
 यवयुत्तय auch das Nichtthun. Acc. mit यिनि-
 than, also wenn man Etwas nicht gebiert Kāzu. Ur-
 ta. 34, (89,11).
 यवयुत्तययिष्यिन् Adj. mit der heiligen Schrift nicht im Widerspruch stehend Çc. 14,37.
 यवयुत्तययिष्य m. Acc. mit वृ ० v. a. in Vergessenheit gerathen MBh. 12,11,17.
 यवयुत्तय Adj. 1) unzuwammengingend (Rede) MBh. 7,199. — 2) nicht ängstend an (im Comp. vorausgehend) MBh. 12,251,21.
 *यवयुत्तय Adj. P. 7,2,16. Sch. fahrlach für यि-
 यत्तय, wie Kāzu. liest.
 यवयुत्तयी Anāraṅga. 2,6.
 यवयुत्तयवक Adj. ohne aufzuehend bestehend Vars. J. Oxf. H. 105,27.
 यवयुत्तयिष्णु m. Du. Bez. des Vishuvant-
 Tage vorangehenden und nachfolgenden rituellen
 Monats in einer Jahresfeier Çikra. Ça. 13,25,5.
 यवयुत्तयवक n. das Nichtaufsetzen, Nichterker-
 brechen. यवयुत्तयवक R. 7,10,6.
 यवयुत्तय Adj. ohne Wegkost Çc. 10,199 (यि-
 यत्तय gectsch).
 यवयुत्तय Adj. keinen freien Wohnsitz habend,
 nomadisch MBh. 12,11,128.
 यवयुत्तय Adj. (f. वा) unbedeckt MBh. 3,61,6.
 Balā. P. 5,6,8. 6,18,19.
 यवयुत्तययिष्य Adj. nicht ängstend zusammenzue-
 send Çv. Bn. 11,4,3,2.

घर्मपात Adj. unermüdet *Soca*. 2,244,3.
 घर्मनाक (auch Nachtr. 3) auch nicht stoßend
Harv. 18160. Auch nicht berührt, nicht anzu-
 sendend *Yasni.* Bsp. S. 68,69.
 घर्मसर्गात् Adj. frei von Gdha. zu Bsp. *Än.* Uv.
 S. 98.
 घर्मस्त्रिम् Adj. nach erfolgter Erhaltung mit
 dem Verstand nicht wieder auf gemeinsame Kri-
 sten lebend *Gur.* 28,27.
 घर्मसर्कार्य Adj. nicht zu weihen, nicht geweiht
 werdend (शरीर) *Mix.* P. 49,21.
 घर्मस्वाम m. kein gemeinschaftlicher —, kein
 gleichzeitiger *Pris.* Nn. 12,2.
 घर्मस्वाम auch nicht an derselben Stelle das
 Mundes herorgebracht.
 घर्मस्त्रु Adj. 1) unerschrockt *Katā.* 17,121. —
 2) nicht verunreinigt *Sarvan.* 32,12.
 घर्मस्त्रुद्वयम् Adj. nicht zusammenwägen lassend
Äpār. Ça. 1,35,15.
 घर्मस्त्रुत् f. das Nichterbrochenheit *Kim.* Nru.
 19,31. *Mix.* P. 102,3.
 घर्मस्त्रुयम् *Tigra.* Bp. 5,1,31 fehlerhaft für घ-
 र्मस्त्रुयम्; vg. घर्मस्त्रुयं Nachtr. 1.
 घर्मस्त्रुत Adj. unangetroffen *Urtān.* 1,16. 17
 (2,9. 10).
 घर्मस्त्रुवर्तिन् Adj. oftmals wiederkehrend *Kāim.*
 Uv. 5,10,8.
 2. घर्मस्त Adj. unermüdet *Mbū.* 14,90,32.
 घर्मस्तोष Adj. auch nicht stark bevölkert *R.*
Gos. 2,92,7.
 घर्मव्यग्रम् Adv. in unzulässiger Menge *Ba.*
 P. 3,12,16.
 घर्मवद् m. das Nichterbrochenlassen *Īv.* Pār.
 11,12.
 घर्मवित्त Adj. on Nichts gehalten (वित्तम्) *Ba.*
 P. 5,13,20.
 घर्मवत् auch unfernlich gerollt (Gabo) *Sp.*
 199.
 घर्मप्रतिघर्म् m. Entgegnung eines Gesand-
 ten von einem Unwürdigen *M.* 11,194. 114, 9,292.
 घर्मप्रतिवर्तिन् Adj. wegsen kein triftiger Ein-
 wand erhoben werden kann. Nom. abstr. ऽतिव n.
 Z. d. d. m. G. 7, 294, N.
 घर्मस्पर्क m. eine Berührung mit Unwürdigen,
 — mit Schickem *Sp.* 7463.
 घर्मस्त्रि f. eine schlimme Stellung, ein schlim-
 mes Loos *Ba.* P. 3,19,39.
 घर्मसर्वाची Adj. unrecht, unrichtig *Ba.* P. 5,9,3.
 घर्मस्त्रिं m. das Nichts aneinanderbefestigen *Comm.*
 zu *G.* 12. 3,3,21.
 VI. Theil.

घर्मस्यु Adj. nicht aneinander befestigt abend.
 घर्मद्वय m. kein Auftrag. — *Gohā.* R. 5,34,30.
 घर्मद्वयम् Adv. ohne Zweifel, sicher *Sp.* 182.
 घर्मयम् Adj. (f. घा) von den Vorfahren nicht be-
 sessen *Hār.* 2,8.
 घर्मयाम्निस्त्वे m. die Urache der Idemassazi-
 on von stross Unanzündlichem *Sarvatik.* 5,
 15. *Vānā.* 2,1,10.
 घर्मयार्थ Adj. von unanzündlicher Bedeutung
Sarvatik. 5,15.
 घर्मयार्थात् Adv. von unanzündlicher Nebenbe-
 deutung abend. und *Vānā.* 2,1,15.
 घर्मयत् Adj. s. oben u. घर्मयत्.
 घर्मयम् m. keine gemüthliche Anfreugung *Ba.*
 P. 5,9,21.
 घर्मयक्यम् Adj. nicht in Haptist eingetheilt *Pa-*
riśan. 19,0,8.
 घर्मयञ्च Adj. nicht allzeitend *Sp.* 2801.
 घर्मयन्त्रिय Adj. sich nicht auf Alles besiehd,
 nicht allgemein. Nom. abstr. ऽत्र n. *Comm.* zu *VI-*
man. 1,5,27.
 घर्मय 1) Loc. zur Rechten *Sp.* 4149.
 घर्मयत् Adj. (f. ऽत्) nicht ertragend 100,8.
 घर्मयत् m. kein volles Tausend *Kāim.* Uv. 4,4,3.
 घर्मयत् auch nicht beweisend. Nom. abstr. ऽत्र n.
 घर्मयत् auch so v. a. nicht stützungsfähig Sit-
 zungsberichte der phil.-hist. Klasse der *Wiener*
Äk. 106,123.
 घर्मयत् Adj. ohne Pflichten *Katā.* 4,2.
 घर्मयन्त्रिय (auch Nachtr. 1), Nom. abstr. ऽत्र n.
Kuśm. 29,21.
 घर्मित् Adj. unbesonnen *Ça.* 54, v. 1.
 घर्मियुक्ति *Muzā.* 45,1.
 घर्मयत् Adj. Leid bereitend, wehe stehend *Sar-*
vatik. 2,7.
 घर्मयत् m. ein Gott *Mbū.* 1,32,11.
 घर्मयत् Adj. nicht zu zügeln, nicht im Zaum zu
 halten *Ba.* P. 3,17,22. *Yamū.* *Bha.*
 घर्मयत् (Conj.) Adj. nicht aufgegeben (समाधि) *Da-*
Ça. (Wār.) 67,7.
 घर्मयन्मान Adj. nicht Anrassspritzend (istranā)
Soca. 1,47,3.
 घर्मयन् m. das Nichtkommen um (Abt.) *Mbū.*
 1,73,24.
 घर्मयत् Adj. nicht zu loben, — verkerrlichten
Mbū. 2,44,25.
 घर्मयत्तियम् Adj. durch Geschosse verwundet
Çc. 19,75.
 घर्मयत् (Nachtr. 3) auch ungeweiht *Ba.* 7,4,39.
 घर्मयत्तियम् m. Enochenkopf (in welchem die Rinne

nach der Verbrennung der Leiche gesammelt wer-
 den) *Äpār.* Ça. 14,23,4.
 घर्मयत्तियम् nicht daselbst *Kāim.* 42,109.
 घर्मयत् 3) auch Bez. der Vocale *Çāni.* in *Ind.*
 St. 4,118.
 घर्मयत्तिय Adj. nicht riesig, keine Biese habend
Çt. in *ÇRDa.* u. *Çt.*
 घर्मयत्तिय Adj. dessen man sich nicht erinnert,
 vergessen *Sarvan.* 127,17. 15.
 घर्मयत्तियत् Adj. keine durchstoßene Nase ha-
 bend (Zagoch) *Ba.* 2,4,31.
 घर्मयत् Adj. *Mbū.* 4, 22, 60 fehlerhaft für घ-
 र्मयत्, wie die anderen Ausgaben lesen.
 घर्मयत् m. Verlust des Himmels, das nicht in
 den Himmel Gelanges *Vasavya.* 1,57.
 घर्मयत् Adj. für die Stimme nachlässig *Soca.* 1,
 210,1.
 घर्मयत् 1) Nom. abstr. ऽत्ता f. *Kim.* Nru. 7,17.
 घर्मयत्तिय Adj. nicht schützend *Mbū.* 1,79,26.
 घर्मयत्तियत् Adj. nicht mit einem Hand-
 schmeiß versehen *R.* 1,6,3.
 घर्मयत्तिय Adj. so nicht fallen lassend an (Acc.)
Sp. 1003. *Kāim.* so v. a. keine Zeit verterend,
 nicht ändernd *Kim.* Nru. 5,5,2.
 घर्मयत्तियत् m. die Sonne *Çc.* 6,41.
 घर्मयत्तिय Adj. nicht ärgerlich stehend *Yamū.*
Ça. B. 5,3,29.
 घर्मयत्तिय Adj. nicht sorglos verfahren, die
 Sache ernst nehmend *R.* 2,66,32.
 घर्मयत्तियत् Adj. beim geringsten Gewinne schon
 hoch erfreut (यत्ते अवरुज्ज) *Mbū.* 5,133,37.
 घर्मयत्तिय Adv. mit *कृत्* bis zu den Ohren span-
 nen (wie ein Bogen) *Z. d. d. m. G.* 39,302.
 घर्मयत्तिय m. das Beobachten *Kāim.* 2,20.
 घर्मयत्तियवत् Adj. einer Schmähung ausgesetzt
J. A. O. S. 11,1217.
 *घर्मयत्तिय m. Mähstidder, *Kāim.* Vārt. 4 zu P.
 3,2,44.
 घर्मयत्तिय, streiche () und füge *Yasni.* 9,22
 hinzu.
 घर्मयत्तिय u. = *Yamū.* *Comm.* zu *Äpār.* Ça. 14,
 23,1.
 घर्मयत्तिय Adj. (f. Ç) an den Fingern laufend *Ba.*
 5,6,17.
 घर्मयत् Adj. dem sein Eigenthum genommen
 worden ist. Nom. abstr. ऽत्ता f. *Ba.* 7,81.
 घर्मयत्तिय m. oder ऽत्ता f. (adj. Comp. f. घा)
 Selbstloß *Sin.* D. 125.
 घर्मयत्तिय f. dem. *Kāim.* 3,22.
 घर्मयत्तिय auch im eigenen Selbst befindlich *Ça-*

(Dat.) Bacon. 3,1,8.
 उपचरितव्यू १) das Citat gehört zu उपचर.
 उपचरितव्यू (Nacht. 3) am Ende eines Comp.
 MBa. 5,132,81.
 उपस्र 2. 3 lies erdacht von.
 उपदास (gebildet aus उपदासवि) m. Veräch-
 tung Comm. zu Āpast. Ca. 14,16,1.
 उपदारु m. Grossenkri B. A. J. 1863, S. 134.
 उपदासिन् (Nacht. 3) auch Arbeitbringend MBa.
 5,1,32.
 उपमोक्षव्यू v. मोक्षव्यू mit उप.
 उपमोक्षव्यू n. das Verbinden, Zusammen-
 Anfügen MATSYP. 3,3.
 उपमनस्कृतव्यू n. das Entdrücktsein, nicht mehr
 in Rede Stehen Kull. zu M. 11,32.
 उपमनस्य m. Bez. des Sprachers TBa. 2,7,40,1
 दिविषु कूर्कृतौ वीर्य त्तर्भोगी Āpast. Ca. 14,3,1.
 उपमासात् Adj. wovon man sich das Beste zu-
 geneigt hat MILLAR. 22,12.
 उपमास्य ३) angefüllt die Hölle Āpast. Ca. 15,3,7.
 उपमालिन् Adj. mit Acc. and zu tadeln beab-
 sichtigend Kic. zu P. 8,3,24.
 उपमन् m. N. pr. eines Volkes Bacon. 1,2,19.
 Vgl. उपमन्व.
 उपोषाद्य Adj. abtrennend in वेद्युपोषाद्य.
 उपोषाद्यक Adj. (f. धा) auf beiden Seiten eine
 Spitze habend (Mätor) Yaśa. Bq. S. 33,2.
 उपर्धा f. Bez. einer best. Götin Āpast. Ca. 14,
 17,3.
 उपर्यव्यू vgl. u. d. folgenden Wort.
 उपर्यव्यू, उपर्यव्यू vermehrt B.V. 8, 56 (67), 13
 धने रूपा न उरुं प्रथं (d. i. प्रथम) उपर्यव्यू.
 उपर्यव्यू Adj. schrägennd (Bienen) Cq. 19,2,1.
 v. l. उर्यलिन nach HALLICAN.
 उपर्यव्यू bedeutet Reizeszeit; vgl. auch MBa. 1,
 139,11.
 उपर्यव्यूषण्यं Adj. noch nicht 16 Jahre alt B.
 Goa. 1,33,7.
 उपर्यव्यूषण्यं n. eine rechte Handlung TBa. 3,3,7,10.
 उपर्यव्यूषण्यं Adj. Bez. eines Shaqāhotar, der
 jedesmal am Anfange der Jahreszeit zu vollziehen
 ist, Āpast. Ca. 14,14,12.
 उपर्यव्यूषण्यं Adj. ohne Holzspahn Āpast. Ca. 2,12,1.
 उपर्यव्यूषण्यं n. die Menes Āpast. Ca. 2,17,2. 8,4,8. Vgl.
 Nacht. 2.
 उपर्यव्यूषण्यं ३) Nom. abstr. ० पत्ता MBa. 5,131,32.
 उपर्यव्यूषण्यं m. B. h. l. -Consonant B. 1,50,4.
 उपर्यव्यूषण्यं = एकपदे (s. 1. एकपदे १) pōstlich Mi-
 lar. 89,4.
 उपर्यव्यूषण्यं Adj. von demselben Stamme, von glō-

oem Hōtes Kitz. Ca. 2,8,1.
 १. एकपदे m. ein einziger Veda MBa. 3,149,30.
 २. एकपदे Adj. mit einem Veda vertraut, nur ein-
 en Veda studierend MBa. 3,149,32. 12. 5,43,12.
 एकपदेर्षण्यं n. ein einzelnes Haus Ca. Ba. 1,3,3,14.
 एकपदेर्षण्यं Adj. von demselben Charakter
 und Benennen MBa. 1,309,5.
 एकपदेर्षण्यं Adj. von dem nur Einer übrig geblieben
 ist (Veda) MBa. 13,30,37.
 एकपदेर्षण्यं Adj. mit प्राणम ० so v. n. ein einma-
 liger Athemzug Comm. zu TS. Pair. 5,1.
 एकपदेर्षण्यं Adj. zusammenhängend Sqa. 1,
 264,5.
 एकपदेर्षण्यं Adj. aus einer Zitze genommen (Milch)
 Āpast. Ca. 11,15,6.
 एकपदेर्षण्यं Adj. mit einer gemeinsamen
 Schlauchgabel an Svishākatī zerachen.
 एकपदेर्षण्यं Adj. ein Opfer vollständig Cika.
 Ca. 2,12,3.
 एकपदेर्षण्यं (Nacht. 4) Āpast. 2,23,7. Bacon. 1,3,29,
 4,1,6. fgg.
 एकपदेर्षण्यं Adj. so verfahren und sich be-
 nehmend Sqa. 1,72,12.
 एगन n. Vatasya 26,2,2.
 ० मित्प्रति Adv. Par. zu P. 2,1,9.
 एगपचिवन्यपत्तिव्यू Adj. mit Hülftern und Bläu-
 men versehen Āst. Gana. 2,7,3.
 एगपचिवन्यपत्तिव्यू bedeutet wohl auch *am Hinterbein
 pochend Kic. zu P. 4,4,29.
 ऐगपचिवन्यपत्तिव्यू als Bez. eines best. Crādhā,
 = पुष्टिभाद (Müller, Ren. (Carpenter's) Uehers.) 326.
 कर्तव्यव्यू Pl. B.V. 1,136,4.
 कर्तव्यव्यू १) a), lies Sarasā st. Sarasā.
 कर्तव्यव्यू २) f. कर्वा a) Elephantenstöben. — 0)
 Glanz, Schönheit.
 कर्तव्यव्यू vgl. प्रकटव्यू.
 कर्तव्यव्यू n. uleso कर्तव्य.
 कर्तव्यव्यू M. 8,277.
 कर्तव्यव्यू, nach Tārānātha soll कर्तव्य in Va-
 sishā, gulosen werden.
 कर्तव्यव्यू auch कर्तव्यव्यूषण्यं und कर्तव्यव्यूषण्यं nach
 कर्तव्यव्यूषण्यं zu stellen.
 कर्तव्यव्यू, Du. Kic. zu P. 4,3,105.
 कर्तव्यव्यू, lies = कर्तव्यव्यू st. das.
 कर्तव्यव्यू f. N. pr. eines Ministers des Dhṛi-
 rāshīra MBa. 1,440,2.
 कर्तव्यव्यू १) B. Goa. 2,74,6.
 १. कर्ती 2. lies वीर्या.
 कर्तव्यव्यूषण्यं m. eine Page in der Erzählung (wo
 nämlich diese durch eine andere unterbrochen

wird) Karāis. 27,10,29. 74,35. 80,105. 93,7. 118,9.
 कर्तव्यव्यूषण्यं nach Hitzlingh Bacon. 11,10.
 कर्तव्यव्यूषण्यं 2. 1. fügen m. nach 1) hinzu.
 कर्तव्यव्यूषण्यं auch ginsen Cq. 19,7,2.
 कर्तव्यव्यूषण्यं f. Titel eines Werkes Sitzungsber.
 d. phil.-hist. Kl. der Wiener Ak. 106,100.
 कर्तव्यव्यूषण्यं, lies ० दत्त.
 कर्तव्यव्यूषण्यं Adj. mit einem goldenen Farnest-
 zettel versehen (Wagen) MBa. 13,53,20.
 कर्तव्यव्यूषण्यं Adj. mit vergoldeten Hörnern ver-
 sehen MBa. 1,2,39.
 कर्तव्यव्यूषण्यं ० कर्तव्यू mit उद्द.
 १. कर्तव्यू 2. 6. lies मीस्य.
 कर्तव्यव्यूषण्यं Adj. aus hundertfüchem Betrag be-
 stehend Sep. 1038.
 कर्तव्यव्यूषण्यं m. Hirschzähle Bikan. 30,1.
 कर्तव्यव्यूषण्यं १) (f. ०) verliert Cq. 6,7,4.
 कर्तव्यव्यूषण्यं १) Adj. Jānashūgy (Vishnu) 105,1.
 — 2) f. धा eine Lohnständige Millar. 73,8.
 कर्तव्यव्यूषण्यं ० पति zur Lokabhiyā werden Auk-
 śāśā 20,3.
 कर्तव्यव्यूषण्यं 2. 2. lies Hirag Lokabhiyā's st. K. ś. j. a. 2.
 १. कर्तव्यू mit त्त्, Partic. त्तकृते, nach VS. Pair. auch
 त्तकृते.
 ३. कर्तव्यू mit धामिप Anstrem auf Eitav Comm. zu
 Āpast. Ca. 15,15,1.
 कर्तव्यव्यूषण्यं m. ein mit einer religiösen Handlung
 verbundener Sprach Comm. zu Āpast. Ca. 4,1,3.
 कर्तव्यव्यूषण्यं Adj. Trübend zahlend Sqa. 3164.
 कर्तव्यूषण्यं, vgl. Pāli कर्तव्यू Gefangener.
 २. कर्तव्यू Adj. Cq. 19,101, also Mallin. = कर्तव्यूषो
 गवामोर्षण्यं विद्यमान.
 कर्तव्यूषण्यं १) m. B. Goa. 2,108,2.
 कर्तव्यूषण्यं Nom. sg. milledig MBa. 3,20,22.
 कर्तव्यूषण्यं, Nom. abstr. ० दिता f. M. 7,111.
 कर्तव्यूषण्यं Adj. so v. n. auf Einflüsterungen Ab-
 rind Hariv. 3,3,16.
 कर्तव्यूषण्यं ० पते dem Karga gleichen Kosaṣi-
 LaMāyā 131,3).
 *कर्तव्यूषण्यं m. Gordania latiflora oder Femaria
 parviflora Bikan. 5,3, v. l. Vgl. नर्मकण्टक.
 *कर्तव्यूषण्यं Adj. der sich durch den Lahn der
 Werke trocken lässt Baa. 2,17.
 कर्तव्यूषण्यं Adj. in seinen Handlungen die Schran-
 ken kennend Bala. P. ed. Bomb. 6,3,12.
 कर्तव्यूषण्यं v. ein best. Crādhā M. Müller,
 Ren. (Carpenter's) Uehers.) 326.
 कर्तव्यूषण्यं Adj. mit Eisenhilfen und An-
 drosphen murlocat versehen Kitz. Ca. 21,3,28.
 कर्तव्यूषण्यं f. Reiterkürin Cq. 6,19.

कलमौष, ०पति zu einem Reishalm werden A. 1. 30, 3.
 कलायि Bhoja-Pa. 71.
 कलयेति mit ३ zu Teil werden Klät. 7, 124 (श-लकी gdr.).
 कलयाल म. = कलयत् 1) J. A. O. S. 6, 508, C. 15.
 कलचित Lalit. 217, 12.
 कविशब्दाभरणुषा n. Titel der Rhetorik Khe-mendra's.
 कव्यरत्नमुष्मि n. Bein. Agn's Kāvya. 18, 315.
 ककपुण्ड्र 2) d) eine best. Stellung der rechten Hand beim Pfälzerf Clāra. Pāra. Dhaśvanta 85. 88.
 का 1) e) Tragetric Gīṭaka. 22.
 काचनमालिन् Adj. einen goldenen Kranz tragend Mb. 2, 32, 17.
 काचनहीविन् m. N. pr. eines Sohnes des Śrīgāja Mb. 12, 30, 1. Vgl. मुवर्ध्वाविन्.
 काण्डकायू auch Bez. eines best. Handwerkers B. Gok. 2, 90, 22.
 कासायू auch den Geliebten.
 कासारवासिनी Mb. 5, 23, 11.
 कासिसुधामयि Adj. (f. ३) eine Liebratsnagar-bildet (eine Schöne) Kāvya. 51, 124.
 कासिल 1) a) f. धा (वृत्ति) Bāhu. 2, 1, 7, 2, 12.
 कामपदोर्ह Adj. wo Einem alle Hünche gelehrt werden Bāh. P. 4, 21, 32.
 कामपादा n. ein best. Cṛādhā M. Müller, Ren. (Correll's Lebers.) 325.
 1. काप, so zu betonen.
 2. काक, f. ० षिका C. 19, 104 als Marter und auch als Thätigkeit erklärt.
 कार्यायिक m. Bez. eines best. Handwerkers B. Gok. 2, 90, 19.
 3. कारिन् Adj. vorstehend, zu Nichts machend C. 19, 104.
 कारुण्यमयि Adj. (f. ३) voller Mitleid Gīṭaka. 21.
 कार्यासिक्त m. ein Handwerker, der mit Baum-zelle zu thun hat, B. Gok. 2, 90, 22.
 कालचिन् n. Pl. eine best. Schule Comm. zu Ā-rast. Cā. 14, 23, 14. Richtig kालचिन्.
 कालक्षानि f. Zeitverlust.
 कालिय (auch Nachtr.) 3) eine Schlangengatt., Co-bra C. 19, 24.
 1. काम m. das Gehen, Schließen C. 19, 27.
 किमप्य Adj. der auf das Heute keinen Werth legt Mb. 1, 133, 10.
 2. किल Adj. ignotend C. 19, 28.
 कीचकणुपेक्षवत् Adj. aus dem Kīkaka, Yeḡu

und Yeṡra genannten Rohkräutern bestehend Bāh. P. 8, 2, 19.
 कुष mit व्यो, ० व्यकचित gebogen Hāla. 3, 11.
 1. कुषाय, vor Letztem ist 1) hinzuzufügen. Auch कुषीय als Subst. TS. 7, 2, 80, 3.
 2. कुण्ड, कुण्डित = गुण्डित Bāhu. 2, 8, 22.
 कुनयत्, कुनयत्, ० सारि oder ० सारि ein best. Gerüche Bāhu. 3, 1, 11.
 कुनारिवन् m. N. pr. eines Mannes Matr. S. 4, 2, 6.
 कुमुद 2) d) 8) Mb. 5, 90, 12.
 कुमुदाय् ०पति einer weissen Lotusblüte gleichen Kīrti. 8, 21.
 कुनलयाय् ०पति einer blauen Lotusblüte gleichen ebend.
 कुवपिडा ist nach Anurac aus कुवकपिडा entstanden.
 कुवलामयि n. Sg. Gewandzeit und Wohlergehen B. 1, 20, 16.
 कुवक 2) vgl. मुकपिक.
 कुमुपकमुक् C. 6, 16.
 कुमुय् auch mit Blüten versehen C. 6, 62.
 कुमुनलान् m. Bein. Prādjuma's C. 19, 22.
 कुणितिया Adj. der die Augen zugekniffen hat. Nom. abstr. ०ता f. Pa. P. 68.
 कुह्यय्ययि Adj. Besucherin beim besten be-tend. Nom. abstr. ०ता f. Kāra 1, 51.
 कुतसिद् Adj. = कुतसि 1) Verz. d. Ost. H. 62, 0, 10.
 कुतसाय् ०पति dem Todestag gleichen Rusa-yāka 131, 3.
 कुतिसाद् Adj. die Ehe tolltrogen lobend, verkeh-rather B. 1, 25, 12. 34, 22. 35, 1.
 कुर्षयिच. lies Rudschischen st. Radfisen.
 कुषसारु 3) f. ३ das Wölken der schwarzen Antilope Kāvya. 50, 12.
 कुषसारयि 1) Mb. 5, 93, 70. 117, 13.
 कुतसक B. Gok. 2, 102, 6 wohl fehlerhaft; vgl. 2, 94, 6 der anderen Aussg.
 कुषारयिन् m. N. pr. eines Kaufmanns 2. d. d. M. G. 14, 57, 23.
 कुलाम् ०पति zum Berge Kālāsa werden Scen-sivari 2614.
 कुष्ठी Adv. mit Kū einziehen, umzingeln Mb. 6, 101, 22.
 कुवदाय Adj. (f. ३) von कुवदा 1) Bāhu. 3, 1, 7. 25. f.
 कुवत् 7) Matr. S. 4, 2, 6 (27, 12).
 कुवौ, zu diesem Worte und zu कुवौय vgl. P. von Bāhu's Djaus Asura u. s. w. 35. fgg.
 कुवित m. N. pr. eines Mannes Matr. S. 4, 2, 6.
 कुवयानु m. N. pr. eines Asura Mb. 1, 85, 23.

क्रोच Adj. mit व्यू = क्रोचारा Mb. 6, 51, 1.
 क्रोचारा m. eine best. Schmetterflügel Mb. 6, 50, 10.
 क्रोचिका f. = क्रोचिक 2) e) Ārast. Cā. 13, 3, 16.
 तनिसम् Adj. verwendet C. 19, 78.
 तनाम् auch Fūrā C. 19, 20.
 तृ Caus. 3) mit Instr. st. Loc. R. Gok. 2, 105, 55.
 तारायि m. oder n. Bez. einer best. Sprache Bāhu. 4, 7, 5.
 तितिलवापयि m. Fūrā, König Rāst. 1, 99.
 तितिलतक्रम् m. degl. Rāst. 2, 329.
 तौरिद्, ०पति zum Meer werden Scen-sivari 2614.
 1. तु. Desid. मुचयि निसन wollen J. A. O. S. Proc. May 1885, S. 22. — ०पति वापयि ist Desid. vom Caus.
 तुत्तम Adj. vor Hunger ansgemergelt Mb. 1, 20, 1. ०कण्ड Adj. Pāśār. ed. Bomb. 1, 20, 11.
 तुत्तयाम Adj. von Hungernot beimgesucht TS. 7, 4, 44, 2.
 तुयवियि m. oder n. v. l. für तारायि.
 तुययिदक im Fūrā Vissā. 39, 12.
 तुयिदक 4) a) पयिदक Matr. S.
 तुययि m. N. pr. eines Dämons Saxon. P.
 तुययि m. oder f. 7) पयि ० Cāra. Cā. 14, 40, 5.
 तुययि 41, 8.
 तुययि f. ein Kranz von Zufi, so v. z. ein Ein-ding Kāntānta 5, 125.
 तुययि Vissā. 130, 2.
 तुययि Adj. die Feinde Gungā Vissāya 4, 15.
 तुययि 2) C. 6, 52.
 तुययि 40krig Susp. B. 4, 1.
 तुययि 3) oft, vgl. Mb. 3, 123, 5.
 तुययि f. Pl. Bez. bestimmter Sprüche J. A. O. S. 11, 340.
 1. तुययि mit धनिप्रति bedeutet TS. 3, 2, 9, 3 und Ā-rast. Cā. 14, 32, 6 als Antwortrauf etwas zu viel rufen.
 तुययि Matr. S. 3, 9, 1 (118, 7) nach Rots her-zustellen; vgl. Nm. 3, 5.
 तुययि n. Feldberg Swarc bei Kāla. zu M. 5, 66.
 तुययि m. Mischung Spr. 3749.
 तुययि n. Feldberg Mb. 2, 17, 25.
 तुययि 1) Pāśār. 4, 3, 67.
 ०ययि m. Pl. N. pr. eines Volkes Kic. zu P. 2, 1, 6.
 तुययि Mb. 6, 34, 57 am Anfang eines Comp. nach Nāla. तुययि = तुययि und तुययि = तुययि (bei einem Elephanten).

त्रिजिह्वा *Adj.* drei Tage (vom Anfang der Menstruation) hinter sich habend *Āst.* Ca. 9,3,3.
 त्रिवेद्य 2) m. *MBh.* 4,57,57.
 त्रिव्याज *Adj.* (f. घा) drei Klaffen lang *Kirt.* Ca. 6,3,15.
 त्रिःशोभि *Adj.* drei Seiten bildend *Āst.* Bn. 3,39,3.
 त्रिधनुष *Adj.* mit Dreien wohnungsgereit, Nom. abstr. ०त्वं n. *Kiç.* zu P. 8,3,105. TS. 2,4,8,1, Auch *त्रिधनुषं *Kiç.* n. a. O. Vgl. त्रिधनुष.
 त्रिस्तम्भ *n.* ein dreifacher Säulen Palast, ed. orn. 64,7.
 त्रिसप्तक ० stundenzwanzig *Varia.* Bn. 5,30,31.
 त्रयोक्त 3) drei Züge habend *Āst.* Bn. 3,38,3.
 त्रिधाप्राग्रज *Adj.* mit den Spitzen nach Südwesten gerichtet *Āst.* Ca. 14,32,3.
 दृग् mit प्रति *Jud* (Alec.) wackeln thun, wenn Yasasya 1,36 प्रतिप्रधान् गुच्छो werden darf.
 दन्तस्त्वान्न, gesauger das Stechern der Zähne. Vgl. मुग्.
 दन्धान्निन् *Adj.* der an seinem Körper Selbstbeobachtung üb't *Balc.* P. 3,31,13.
 दर्पण् ०मानि einem Spiegel darstellen *Pancan.* De Gr. pr. 29.
 दन्तु दन्तित auch zerreiben *Çc.* 6,35.
 दशपञ्चमी *f.* eine Strecke von zehn Jogan's Karte 94,14.
 दशघना *n.* der aus 1000 Spielen bestehende Dishes Vishv's *Balc.* P. 3,26,37.
 दशधा *f.* = पञ्चविंशति Auflösung der Körper in die fünf Elemente, der Tod *MBh.* 3,209,16.
 दक्षा *f.* in शुभदर्शी.
 दक्षिणोप *Adj.* dem Ocyfieren zu konvergieren habend *Āst.* Ca. 14,36,1.
 दारुमन्थन *n.* die Verbindung mit einer Frau, *Hetrak* *MBh.* 1,195,31.
 3. दारु 1) *Çc.* 19,106.
 दार्भिकस्वामि, *f.* *Āst.* Bn. 2,1,24, 4,3,10.
 दारुणि *m.* Pl. n. pr. eines Volkes *MBh.* 6,9,54.
 दिवात्र *Comm.* zu Kap. 3,57.
 दिवाशय्या *f.* das Schlafen am Tage *Kaum.* 2,18.
 दिव्यवर्षस्वप्नक *Adj.* tausend Jahre der Güter während R. 1,34,16.
 दीर्घ 1) तपोदीर्घ वस्तु: ein in Folge der Buße weit reichendes —, prophetisches Auge R. 1,23,16.
 दुःखोत्सवन् *Adj.* Leid und Nummer empfindend R. 4,19,11.
 दुर्गमाविवि (metrich) *f.* = ०त्री *Vasanyu* 28,11.
 दुर्दरु *Adj.* *f.* schwer zu weilen *Comm.* zu *Āst.* Ca. 15,18,10.

दुःखत् *Āst.* Ca. 14,30,4.
 हरर् *Adj.* schwer zu ritzen, hart *Çc.* 19,106.
 *दुर्कषोप *दुर्कषति mit den Augen lächelnd als Bez. der Schätze; vgl. hierzu Pa. P. 68.
 दृग् *Adj.* dem Blick leuchtend *Çc.* 19,76.
 देवतामय *Āst.* Ca. 14,33,4.
 देवतानं *m.* Pl. Bez. bestimmter Sprüche *Tarr.* *Ā.* 5,7,1.
 देवनिष्ठाप, तन् ० *Pl.* *MBh.* 4,56,12.
 देवनिष्ठापयो, ०निष्ठापो n. a. w. die Leiter zu den Göttern, Bez. einer best. Kastelung *Bacn.* 3,9,18.
 देवनाम्नस्त्राणविविधति *f.* Titel eines Werkes *Verz.* d. R. H. No. 1100.
 देवसामं *Çat.* Bn. 2,4,8,6.
 देशोपदेश *m.* Titel eines Werkes Sitzungsberr. der phil.-hist. Kl. der Wiener Ak. 105,186.
 देवमाना *n.* ein best. *Çrāddha* M. Müller, Ren. (Cappellari's Uebers.) 226.
 देवन् 2. 3. lies देवनी 1. देवनी.
 देवपय *Adj.* süßig *Milarta.* 48,10 (ed. Bomb. 110,1).
 देव्यन्तकल्पन *n.* das Herbeischaffen des Opfermaterials *Āst.* Ca. 4,1,3.
 द्वन्द्वप्रकार *m.* Zueckampf mit (सर्) *Uttarak.* 93,14, 15 (121,8, 9).
 द्वारम्बुजा *f.* = द्वारिभुङ्ग *Comm.* zu *Āst.* Ca. 14, 29,1.
 द्वारिभुङ्ग *m.* Thürpfosten *Āst.* Ca. 14,29,1.
 द्विव्याज *Adj.* (f. घा) zwei Klaffen lang *Kirt.* Ca. 6,3,27.
 द्विव्याजम *Adj.* (f. घा) dass. *Āst.* Ca. 7,11,2.
 द्विवृत् *Ç.* 17,2,1.
 द्विव्याज् *Adj.* doppelt stark *BV.* 9,104,3.
 द्विधागिक *Adj.* zwei *Çāḍu* steigend *Çāḍu.* SuSh. 1,11,23.
 द्विगुण *Adj.* (f. घा) zweifach, gespalten (Zunge) *Balc.* P. 19,16,25.
 द्विगुण्य *Adj.* (f. घा) zweifachig *Varia.* Bn. 5, 54,58.
 *द्विगमि *Adj.* zweifachig P. 5,1,26, Sch.
 द्विमय *Adj.* doppelt so gross *Jāç.* 3,255.
 द्वायुक् ०पति noch einmal so schmächtig werdend *Asāḍāç.* 20,8.
 पद्यत् *Āst.* Ca. 14,16,5.
 धर्मस्यप्रतिपु *m.* Pl. so v. a. Dharmoja, Satjaju und Vraja *Balc.* P. 5,20,4.
 2. धर्मलपत (Nachtr. 3) *Çc.* 6,12 ist ०विश्लेषम *m.* Schwan.
 1. धा मि ममा, समास्ति bei den Rhetorikern so v. a. gedyngft, unterdrückt. — Mit विनि 4) विनि-

विनायम् *n.* in der angeführten Stelle bedeutet keine Aufmerksamkeits *Jud* (Loc.) zehnkünd. — Mit सम्. Partic. तं विन्तं तं मैरिः; s. auch bei.
 धाम्बुक् *Ç.* zu strauben, da s. a. O. धाम्बुक् zu lesen ist.
 1. धाम्बु *vgl.* Lenwie in Kunt's 2, 28,240. fgg.
 धाट् *f.* T. 5, 5, 49, 1 nach dem *Comm.* eine Wasserkrän.
 धाम्बु *vgl.* धाम्बु, धाम्बुपति nach *Acuvacar* unabhelt. धाम्बु, *f.* (ac. वृत्ति) auch eine best. Art des Lebensmittelhaltes *Bacn.* 2,1,7, 2,7, 10.
 नदिना *n.* Pl. pr. einer Dikkumir *Pancan.* 3,7,2.
 नोद्योप 2) ist oxytonirt.
 नानिफक्ष *m.* = नानिफक्ष, नानिफक्ष *Dacc.* 2, 44, 17.
 नानिफक्ष *Adj.* neun Öffnungen habend *Kirt.* Ca. 15,5,27.
 नानिफक्ष *Adj.* an neun Stellen durchbohrt *Çat.* B. 5,1,6,12, 5,8,27.
 नानिफक्षविचार्यो *f.* Titel eines Werkes Sitzungsberr. d. phil.-hist. Kl. d. Wiener Ak. 106,159.
 नानिफक्ष, Abl. ohne großes Mühen, mit Leichtigkeit *MBh.* 5,31,7.
 नानिप्रमोदित् *Adj.* nicht ganz Astier zehend *Balc.* P. 1,4,37.
 नानिप्रमोदि *Adj.* kein rechtes Ansehen habend *Harr.* 7078.
 नानिप्रमोदित *Adj.* (f. घा) nicht ganz richtig, — in Ordnung *MBh.* 1,131,1, 64, 148, 15, *f.* *Āst.* ed. Calc. 1,5127, 2199, 2332.
 नानिप्रमोदित *m.* Vielgültigkeit *Kao.* 1,150.
 नान्द्रो Nachtr. 3, lies ददृक्षामनिर्भय.
 नानिप्रमोदित *f.* Barberische *Tam.* 2,3,6.
 नानिप्रमोदित *Adj.* = नानिप्रमोदित *Vinam.* 78,16.
 नानिप्रमोदित *n.* Pfeilregen *Bacn.* 4,11.
 निष्ठाप *m.* *Kiç.* (1793) fehlerhaft für निष्ठापो.
 निष्ठाप, vgl. *Acuvacar* in Kunt's Zeitschr. 27, 809, fgg.
 निष्ठाप *n.* ein best. *Çrāddha* M. Müller, Ren. (Cappellari's Uebers.) 323.
 निष्ठापो (Nachtr. 3) auch *Adj.* ohne Lippenlaute *Dacc.* (1925) 2,127,4 (der ganze folgende UK-*kh* *vāsa* enthält nach *Jacob's* Bemerkung keinen Lippenlaut. *Varia.* zu *Çc.* 19,11).
 निष्ठापन *n.* das Verstellen, Verjagen aus (Abl.) *Bacn.* 4,18,18 nach der richtigen Lesart.
 निष्ठापित *Adj.* mit Acc. zu schaffen zurechtend *Çāḍu* *Varia.* *Paçu.* 83,57.
 निष्ठापित *Çāḍu.* *Paçu.* 83,57.

निघण्टु Adj. einen best. Sinn gebend *Siva-sar-va* 4. Ç. 1. 12.
 निघरे Dat. heißen zu f. तद्दुं mit नि ऋ. V. 1, 104, 1.
 निघर्ष Adj. (f. घा) MBr. 3, 31, 14 nach Nlak. nicht kramen (द्रु).
 निकीयन् (निः)क्रीयन्, लो. zusammenz., zerstückelnd, zerlegend und vgl. रज्जु.
 निकोत्पा न. das Ankeren P. 5, 4, 65.
 निमोत्ता scheinbar MBr. 12, 202, 25, da mit der od. Varh. 12, 201, 24 न समोत्ता zu lesen ist.
 निम्बगुण Adj. mit den drei Qualitäten nicht befaßt Russ. 3, 11.
 निम्बव्य Adj. (f. घा) keinen Gefährten habend, Äußtes daselbst Mit. 49, 5.
 नितापार Adj. keine Stütze habend. °न् Adv. ohne Stütze Ç. 18, 16.
 निमुष्येय Adj. (f. घा) von Sugriva befreit R. 6, 19, 53.
 निद्रुदित n. Gebüll Bul. P. 10, 36, 3.
 1. नीं mit वतिप्र. °धीत zu weit gehend (Verlangen) Kāśaka 2, 5.
 नीत् (= नित्) mit प्र एतेषाम् auf (Loc.) Āśar. Ç. 7, 32, 9.
 नुः, विनुष्य Çikm. Ç. 17, 12, 9 wohl fehlerhaft für विनुष्य, wie oben daselbst मन्त्र्य्य für मन्त्र्य.
 नृत्ता f. das männliche Geschlecht Ç. 6, 10.
 नृप्रत्नेय n. das Anhaben des Eigentümers Soç. 2, 203, 3.
 1. नृदुं mit घातु und प्र J. A. O. S. 15, 10, 10.
 नृषाद्युक्त n. Verfasser eines Glossars Comm. zu Āśar. Ç. 48, 20, 3.
 नृमितिकथाह n. ein best. Çrādhā M. Müller, Rem. (Cappellen's Uebers.) 325.
 नृयुद्ध 1) Āśar. Ç. 4, 31, 2.
 नृयीश n. Fürst, König Vicarvya 1, 9.
 नृषतंपातु m. = पृषतंपातु. °त्वे काले so v. s. in einem Augenblick MBr. 5, 90, 12.
 नृषतंपातु Adj. die Speisen zu kochen pflegend *Bacon* 3, 3, 3, 3.
 नृषतंपातु f. eine Strecke von fünf Joğāns Rl-ār. 3, 395.
 नृत् auch reißend sein, stark strömen Ç. 6, 7, 2.
 नृत्ता f. = नृत्त 2) *Muzak* 37, 6.
 नृत्तक 2) f) eine best. Stellung der rechten Hand beim Pfählboziessen Clāb. Pāca. Dvārāvāva 83, 81.
 1. पदं mit रज्जु auch sich einverstanden erklären mit Jmd (Acc.) *Vasistva* 17, 25, wo सेपदे स्तं पदे zu lesen ist.
 पदक 2) d) Wort *Kann* 2, 1.

*पदधानम् Abhol. mit रज्जु mit den Füßen schlagen auf (Acc.) P. 3, 4, 37.
 पदमर्ग n. auch das Innere einer Lotusblüte 249, 25. *Yas.* Bm. S. 70, 11.
 पदकादम्बरौ f. Titel eines Werkes Sitzungsber. d. hist.-phil. Kl. d. Wiener Ak. 106, 48.
 पदाम् °पले der Blüte von Nelambium speciosum gleiches Kitzl. 8, 2.
 परिनिष्ठापनीय Adj. gründlich zu kofren, genau anzupassen *Comm.* zu Āśar. Ç. 1, 24, 1.
 °परिषयान् n. das Spielen um *Muzak* 5, 13 (16, 5).
 परिस्त n. das Unglück Jmds beim Essen, eine best. Begehung Āśar. Ç. 14, 31, 9. Vgl. घृ.
 परिवर्त्तन n. auch *Tanaka Vasistva* 2, 29.
 परिवार 2) 3) Ç. 19, 49.
 परिवर्त्तन n. Verführung *Tigra*-Ba. 14, 6, 3.
 परिवर्त्तलित n. das Zusammen Karat. 72, 9, 11.
 पर्व, पृथग्वि = पर्व Āśar. Ç. 12, 28, 16.
 2. परत्, fuge 1) vor mit hinzu.
 परीतम् zu streichen, da der Comm. परीतम् Adj. best.
 पवनसधाधिका f. Titel eines Werkes Sitzungsber. d. phil.-hist. Kl. d. Wiener Ak. 106, 48.
 पवि f. *Sudakṣiṇa* Art. N. 204, 15.
 पव्या f. nach *Arcanar* = पर्वि *Sudakṣiṇa* R. V. 1, 68, 2, 5, 82, 9, 6, 8, 3.
 पयत् 1) a) mit कर् auf den Rücken thun und versetzen Ç. 19, 9, 3.
 पयुक्त्वेय n. = पयुक्त्वेया *Vicārā* 45, 5.
 पयव्यधिक *Bacon* 3, 7, 19.
 *पाणिपालम् Abhol. mit रज्जु mit der Hand schlagen auf (Acc.) P. 3, 4, 37, Schol.
 *पाणुष्यात्म् Abhol. = पाणिधानम् *Par.* zu P. 3, 4, 37, V 81 L 2.
 पापर्म, so zu betonen.
 पापमनाचार Adj. (f. घा) sich böse benehmend *MBr.* 3, 273, 7. *R. Gos.* 2, 37, 15.
 पापारम्भक und पापारम्भवन् (v. 1.) Adj. Böses beginnend, böse Absichten habend *Muzak* 52, 7 (od. *Bomb.* 183, 3).
 पान्यकथाह n. ein best. Çrādhā M. Müller, Rem. (Cappellen's Uebers.) 328.
 पाचर्मस्तिल Adj. neben einander geht *Liv.* 3, 6, 15.
 *पाचर्म (Çivara 615 fehlerhaft für पृथिका).
 पातन 1) वृत्ति f. eine best. Art des Lebensunterhalts *Bacon* 3, 1, 7, 1, 2.
 पापुस्तलुक, andere Formen *Bacon* 2, 15, 15.
 पिथाली f. = पिथालवीध्या *Liv.* 4, 2, 4.
 पुपुस्तीचिस्तेण Adj. *leśadapya* (Kṛṣṇa) *MBr.* 2,

24, 28.
 2. पुण्यपाल Adj. schönen Lohn empfangend R. 1, 44, 5.
 पुण्यस्त्वय n. = पुण्यस्त्वयावय 1) *MBr.* 2, 52, 14.
 पुनर्मस्त्वय Adj. (f. ठिका) tauzend Stüben habend *MBr.* 12, 218.
 पुनर्मस्त्वय Adj. dass. *MBr.* 3, 183, 25.
 पुनर्मस्त्वय n. = *Wiedergeburt* Āśar. 1, 3, 3.
 पुनर्मात्तलिक n. eine neue Königsweste, die Thronbestizung eines neuen Fürsten *Vasistva* 2, 19.
 पुनर्मस्त्वयिल Adj. mit *Uraath* verbunden. *Compar.* °न्त् Ç. 6, 7, 4, 10.
 पुनर्मस्त्वयि षुं °पिर्न्वय्. *lies* *Finis* abzuhend. *Purā* 13, 1) 1) पुनर्मस्त्वयिल n. *Art.* *Ba.* 2, 9, 1.
 पुनर्म m. auch ein best. Baum *Kitzl.* 11, 8.
 पुनर्मात्तलिक nach N. pr. einer Dikānāḥ *Plastran* 2, 7, 2.
 पूर्ववर्त्तित Adj. zuerst Arrangiert, — gehalten *MBr.* 1, 4, 4, 10.
 पृथक् 2) d) पृथक् पतिः Ç. 6, 5, 5.
 पृथिव्यात्पर्व Adj. mit den Rippen sich verbindend *Ç.* *Ba.* 2, 3, 2, 15.
 पृथक् und °न् (v. 1.) *Nov* *Muzak* 103, 16 (od. *Bomb.* 229, 1).
 1. पृथे f. nach A. *Hilfmann* Stöckel.
 पृथु 1) d) *lies* *Bhīma*'s s. *Bhīshma*'s.
 *पृथ्वरिचि bedeutet wohl auch am Vordertheil *paedem* *Kiz.* zu P. 4, 4, 39.
 प्रतिभावाङ्मय Adv. für jedes *Kāḍya* *Bacon* 1, 3, 3.
 प्रतिनिवेश mit *Ferret* *Muzak* 4, 1, 20.
 प्रतिप्रायु und प्रतिप्रथित, vgl. *Bacon* in J. A. O. S. *Proc.* *May* 1855, XLII. *egg.*
 प्रतिविष्य, °न्वति sich widerspiegelnd *Comm.* zu *Kap.* 4, 20. Hierher gehört *प्रतिविम्बित*, das u.
 प्रतिविष्य abth.
 प्रतिप्रायुप्रैत्तल n., so zu lesen st. °त्तलम्.
 प्रतिप्रायु 1) Adj. s. u. 2. घा mit प्रति. — 2) n. das Bedringen mit *Bilten* *Kin.* 256, 15 (419, 15).
 प्रतिप्रायु n. das *Gegens* *Bogen* *Vas.* 293, 3.
 प्रतिप्रायु f. 1. *lies* n. st. m.
 प्रतिमुत्त 2) n. *Zusage*, *Versprechen* *Çikm.* *Gos.* 2, 10. *B.* 3, 41, 15. *Bul.* P. 18, 99, 14.
 प्रतिप्रायु Adv. in jeder Abtheilung eines *Bacon* *Paṭivāva* 19, 2, 2.
 प्रतिरुहित n. *Fergelung* eines ungefügigen *Leides*, — einer *Unbill*, *Rache* *Spr.* 1874.
 प्रतिशो Āśar. 2, 22, 17 nach dem *Comm.* = वृत्तिविषय.
 प्रत्ययान 1) Adj. s. u. 1. तद्दुं mit प्रत्य. — 2) n.

Nāṣa Mb. 12,203,10. 392,6.
 प्रत्युत्थेषां n. = प्रत्युत्थेषां R. 3,111,17 (120,17 Goss.).
 प्रथमभवा n. = प्रथमभक्त Comm. zu Āp. 1, 14, 32, 1.
 प्रथमवत् 1) Adj. f. ३) ^{सु}सुगोर्षितः Cṛ. 6,69.
 प्रथमिन् Adj. = प्रथम 1) a) Menakā. 51, 9.
 प्रवार् 2) s. oben गन्धप्रवार्.
 प्रवास्ति n. das Drängen, Drücken (siner Kreisenden) Kāśaka 4, 8.
 प्रविष्टय n. das Zerstoßen Manikā. (ed. Calc. 1887) 95 nach Avārcat.
 प्रविष्टय n. das Zerstoßem ebend. 96 nach Avārcat.
 प्रविष्ट n. das Vorstossen, Bez. einer best. Art zu f. eben Hav. 15977.
 प्रवृत्तमेवम् Adj. zu ^{सु}सुगोर्षित begangen führend.
 Nom. abstr. °वे n. Kāśakā. 15, 144.
 प्रवृत्तमिन् m. Bez. bestimmter Einzelster Buzen. 3, 3, 8, 11.
 प्रत्ययप्रतिषेध् wird auch getrennt geschrieben, z. B. प्रत्ययाय प्रतिषेधे: Pat. zu P. 1, 4, 57.
 प्रत्ययप्रतिषेध् Adj. eintragen —, stattfinden zu lassen Comm. zu Āp. 1, 1, 3, 13.
 प्रत्यय n. das Einlassen einer Flüssigkeit Comm. zu Āp. 1, 1, 3, 6.
 प्रवृत् 1) Adj. s. u. 1. वृत् mit प्र. — 2) n. Schöpfung (im Comp. vorangehend). वृद्धिं °गा गन्धप्रवृत्तादि.
 1. प्राण 14) vgl. Mb. 13, 313, 34.
 प्राणिन् n. Thier Āp. 1, 1, 3, 13, 1. 16, 3.
 प्राणेषु m. Pl. die personifizierten Lebensgeister Hav. 9338.
 प्राणसि m. der um Morgen zu verwendende Spruch (Tatt. Ā. 4, 10, 1) Buzen. im Comm. zu Āp. 1, 1, 3, 12, 7.
 प्राणुन् (i) m. Pl. n. ein Volkas Buzen. 1, 3, 14.
 प्रालम्बयत् Schussfall Vgl. 104, 11.
 प्रालम्ब 2) f. श्री Saṅg. B. 4, 7.
 प्रालम्ब vgl. Boowirāsa in J. A. O. S. Proc. May 1885, S. XLII. fgg.
 प्रियामरुत् Adj. Umbrassenheiten mögend. Nom. abstr. °वे n. Spr. 2604.
 प्रीतिर्भयम् m. Freundchaftsähnlichkeit R. 7, 84, 15.
 प्री. निष्प्रयत्ने Sāvat. B. fehlerhaft für निष्प्रयत्ने.
 फलापामाञ्चि Adj. in dessen Zweigspitzen Früchte hängen Hav. 3707.
 वद 4; बदराम्कुं Pl. Cṛ. B. 12, 9, 8, 3.
 वज्जुन् m. = वज्जुन् Śālistambasāstraṅgīka

328 nach Avārcat.
 वज्जुन् m. Arcana arabica Cāśka. Pānu. 59, 55, 88, 14. Vgl. वज्जुं.
 वज्जुं m. das. Śālistambasāstraṅgīka 328 nach Avārcat.
 वलत् (वलसत्) mit पत्न m. die leichte Monatshälfte Ind. Anūg. 7, 185, 17.
 वलद्याम्नि n. der angegebene Bod. viele Belege im P. W. Ausserdem ein grosses Haar habend ebend.
 वरिष्कन् Adv. ausserhalb des Opfers Comm. zu Āp. 1, 1, 1, 1.
 वरिष्मन् Adv. ausserhalb des Sada Cāśka. Ca. 17, 4, 2.
 वरिष्मन्सु Adv. dass. Lit. 4, 2, 1.
 वरिष्तोषामिन् Adv. ausserhalb der Stomachlyg genannten Buchsteine Cṛ. B. 8, 6, 2, 15.
 वदुनिम्न n. Hav. 15977 fehlerhaft für वादुं.
 वदुवयमरुत्सक Adj. viele tausend Jahre während Mb. 2, 83, 17.
 वदुवयमरुत्सिन् Adj. viele tausend Jahre alt Mb. 3, 183, 12.
 वदुव्यापिन् Adj. sich weit ausbreitend Śā. D. 35, 6.
 वदुव्यापयार् Adj. viele Stützen habend, wissend, woran man sich zu halten hat, Kāśakā. 101, 346.
 वदुव्यापय 1) (f. auch ३) woran viele Tausende theilnehmen (इति) R. 1, 12, 9.
 वायापयार् f. eine best. Pflanze Ind. St. 17, 265.
 वायव्यपुरी f. Mālarin. 126, 4 (ed. Bomb. 270, 3) nach dem Comm. = मित्रकृत्य.
 वायव्यत्र Adj. (f. श्री) mit einem Thoren geführt (Schiff) Mb. 2, 63, 1.
 वायव्याय् der vor Kurzem aufgewungenen Sonne gleichen. °यि Adj. Śālistambas. 23, 25.
 वायव्य, वायव्य् und वायव्यक m. N. pr. eines mythischen Rosses Kāśakā. 35, 14. 36, 16. 38, 4. 5. 11. 39, 5. Lat. 17, 3.
 वायव्यायि f. der Zeit der Bāhukāla Comm. zu Cāśka. Ca. 12, 13, 8.
 वायव्य m. Hav. (ed. Bomb.) 443, 3 nach dem Comm. = वायक, परिपालक oder गौरक.
 वायव्य 2) Buzen. 2, 6, 26.
 वायुनिम्न n. ein best. Schwertkampff, bei dem Einer das Schwert aus der Hand gewunden wird, Hav. 2, 124, 17.
 वायुमरुत्सिन् Adj. tausend Arme habend Mb. 14, 20, 11. Hav. 10737. VP. 4, 11, 2.
 वायुमरुत्सक gekrennte Arme Mb. 2, 146, 77. Mālar. वायव्यः स्वस्तिकः चतुर्भुजं मूर्धन्यं इति यावत्.

* विकृत्यात् m. ein best. Baum Kāśakā. 8, 77. Bāvat. 1, 237.
 वृत्तुं onomat. Comm. zu YB. 2, 6, 4, 2 zur Erklärung von वृत्तुव्यं.
 वृत्तोक्त Adj. aus Bhal bestehend Cāśka. Ca. 11, 12, 1.
 वृत्तोत्सर्ग n. tausend Bhal Cṛ. B. 10, 4, 3, 2. Cāśka. Ca. 5, 20, 29. 18, 21, 1.
 वृत्तोपम m. Patron von विद् gāga यथादि. Fehlerhaft विद्यायं Verz. d. B. H. 58, 35.
 *वेदि m. desgl. P. 4, 1, 104, Sch.
 वेदिनारि als N. pr. eines Kämmerlers Mevā. 62, 12. 64, 2 (104, 2). 7. °वे und auch वेदोन्त्र gedr.
 वेदलोच, lit. Adj. in der Welt der Sonne befindlich A. V. 11, 3, 51. Paṇ. 17, 6, 2.
 वेदपुत्र m. N. pr. einer Ortschaft M. Mullā. Res. (Cappellen's Uebers.) 326.
 वेदसंमद auch eine Versammlung von Brahmanen Kāśakā. 3, 17.
 वेदोपनिषद Adj. von Brahman, Civa und Viṣṇu stammend Mā. P. 17, 19.
 वेदव्यवृत्त Adj. mairisch fehlerhaft Saṅg. v. 9, 2 v. u.
 वेदयति Adj. eine fatusche Catur enthaltend Saṅg. v. 10, 2.
 वेदयन्त m. vielleicht Bein. Kāmāśikhaḥḥā's Saṅg. 118, 7.
 वेदाङ्गित Adj. in Furcht und Besorgnis stehend Mb. 12, 133, 14.
 वेदार्थविषय m. Missgeschick R. 6, 98, 29. Mgān. 132, 11.
 वेदार्थि (Nachtr. 5) lies schwer belastet st. schwer.
 वेदार्थव्यं °पत्ने dem Cakra gleichen Rūnāy. Lālakā. 131, 0.
 वेदुम्प Adj. gepulvert Cṛ. 6, 9.
 वेदि 1) a) eine Art Lodhra Rāśakā. 6, 111.
 वेदमारुत् m. N. pr. eines Dichters Sitānag. b. d. phil.-hist. Kl. d. Wiener Ak. 106, 182.
 वेदो Adj. Furcht einflößend Cṛ. 19, 66.
 वेदुव्यायि f. die Mutter aller Wesen Mālarin. 81, 10 (ed. Bomb. 190, 1).
 वेदुव्याय् Adj. besitzen Āp. Ca. 15, 18, 4. Śā. zu Tatt. Ā. 553.
 वेदुव्य f. Bez. einer best. Göttin Āp. Ca. 14, 17, 2.
 वेदुव्याय् Adj. stark schmeizend Cṛ. 6, 61.
 वेदुव्यायि f. Mevāmalini und Mevāmalī f. N. pr. verschiedener Dikānāḥ Pīnā. 3, 73.
 1. गौ 1) f) dessen Speis Jād (Gau); geissen darf Mb. 13, 133, 1. fgg.
 मकारिका auch eine Makara-ähnliche Figur

मकरिका - लघुमन्त्रिरथ

Kia. 240,5 (391,12).
मङ्गलेकी f. Segenswunsch, Dat. so v. a. *manā cāmla cāmla* MATR. S. 8,8,10 (109,12), wo nach Kora घषत मं० zu trānona ist.
मङ्गल n. = पाप Ind. St. 16,80.
 ***मङ्गल** m. eines Knachts oder Aufseher. गो० घष० Kic. 20 P. 4,3,66.
मङ्गल 1) a) c) Nom. abstr. °मं n. Cīc. 19,71.
मङ्गलिक Adj. Boiv. Viśṅṅa's MBu. 3,16,21.
मङ्गुरिपु Cīc. 6,22.
मङ्गयन्त such das in die Mitte von (Gen.) Fullem Comm. zu Āṣar. Ca. 14,20,7.
मन् mit धनु, धुमान्त m. Geliebter Cīc. 6,69.
मन्म 1) मनो वै यच्चिपं वतु; MBu. 3,21,24.
मन्मन्त्रि f. innere Zufriedenheit Boiv. P. 4,9,25.
मन्मन्त्र n. Herzenslust Boiv. P. 8,18,21.
मन्मन्त्रमार्ग m. Pl. Bez. bestimmter Sprüche Tarr. Ā. 3,7,1. Comm. zu Āṣar. Ca. 13,9,1.
मन्मन्त्रार्थ n. menschlicher —, irdischer Name Tarr. Ā. 3,7,1.
मनोक्त Adj. das Leben raubend und das Herz erfremend Cīc. 19,109.
मन्प्रदायविधेयिन् such MBu. 1,193,17.
मन्प्रदाय Adj. von geringer Kraft MBu. 1,31,9.
मन्प्रदा MBu. 1,46,37 nach Nlak. = बहवन्प्रदा. Statt मन्प्रदा liegt aber od. Vardh. मन्प्रदा od. Calc. मन्प्रदा.
मन्पना = उत्पन्पना Fall. 20 Cīc. 10,110 nach Heltreue.
मन्पितृ 2) Hos Āṣar. Ca. 14,25,11.
मन्पिकात such ein weisser Fleck am Auge eines Pferdes in मं०.
मन्पुत्र, मन्पुत्र Abl. von größerem Werth (Gegensatz स्तौमन्पुत्र) Vāṅṅṅa 2,27.
मन्पुत्रि m. eine best. Personification Gīṅṅa. Gev. 3,5. Vgl. विचमन्पु.
मन्पुत्र m. N. pr. eines mythischen Lehrers Bacon. 3,9,31.
 2. मन्पुत्र zu streichen, da Āṣar. 1,27,1 मन्पुत्र zu lesen ist.
मन्पुत्र Adj. grosse Stimpf lebend R. Gaa. 2, 92,19.
मन्पुत्रमन्पुत्र m. Stierweid MBu. 7,2,1.
मन्पुत्रकल्पिन् Adj. grossschuppig (Fisch) Koll. zu M. 8,372.
मन्पुत्रासी f. metrich = °वासी 1) Vāṅṅa. Bp. S. 66,31.
मन्पुत्राश्रिय m. ein grosser Theolog Kāṅṅa. U. 5,11,1. Boiv. P. 8,4,12.
मन्पुत्रासी f. eine grosse Halle (wo gepaukt wird) VI. Theil.

Katvā. 45,227.
मन्पुत्रमिल n. ein grosser Ueberfluss an Lebensmitteln, sehr gute Zeit. Pl. Kāṅṅa. 5,116.
मन्पुत्र m. ein grosser Opfer Cīc. 19,21.
 ***मन्पुत्र** oder ***मन्पुत्रि** f. = मन्पुत्रक 2) 1) H. an. 4,22. Māc. K. 202.
मन्पुत्र 1) Nom. abstr. °ता f. Comm. zu Kap. 3,22.
मन्पुत्राश्रिय m. das mit man mntepi beginnende Lied Bacon. 3,22.
मन्पुत्र f. (u. Man) such Bez. der Silbe श्रुतिं Śāṅṅa. 171,6 nach Cowell.
मन्पुत्र n. oder °ता f. such das Bestreichen des Trommelfells mit Asche oder Schlamm Cīc. 6,31.
मन्पुत्र m. N. pr. eines Dichters Sitzungsber. d. phil.-hist. Kl. d. Wiener Ak. 106,122.
मन्पुत्र Adv. Par. zu P. 2,1,8.
मन्पुत्र, s. oben n. 2. मन्पुत्र.
मन्पुत्र Adj. dessen Blick auf Jene Gestalt gerichtet ist, Alles änd an den Augen ablesend MBu. 3,223,4, 15,17,4.
 ***मन्पुत्र**, Hos m. si. n.
मन्पुत्र m. schlechter Geschmack im Munde Socy. 1,192,21.
मन्पुत्र m. Freizeuge Socy. 2,237,8. 18. 228, 1. 2. 7.
मन्पुत्र m. Boiv. Cīṅṅa's Kīṅṅa. 66,22.
मन्पुत्र f. eine best. Stellung der rechten Hand beim Abschneiden des Pfeils Cīṅṅa. Pāṅṅa. Dāṅṅa. 82. 87.
मन्पुत्र mit यति s. धनयिन्पुत्रित oben.
मन्पुत्रित Adj. (f. धी) von Kopf angefügt Cīc. Ba. 13,8,3.
मन्पुत्र 1) °मन्पुत्र n. Kūṅṅa. 1,10. 3,19. Cīc. 3,2.
मन्पुत्र m. ein eingetretener Tod, Todesfall Vāṅṅa 2,19.
मन्पुत्र Adj. in dem Topf Meins lachend Kīṅṅa. 25,6.
 2. यत्, streiche „रोययत und“.
मन्पुत्र m. das Microthem eines Opfers Āṣar. Ca. 14,22,5.
मन्पुत्र, Nom. abstr. °मं n. Comm. zu Āṣar. Ca. 8,4,2.
मन्पुत्र Adv. je nach dem Schaden Comm. zu Āṣar. Ca. 14,20,2.
मन्पुत्र, so zu lesen statt पापमान.
मन्पुत्र Adv. so dass es ein gutes Aussehen hat Anilindas 1,378,31.
मन्पुत्र Adv. nach Wannak MBu. 1,96,28.
मन्पुत्र Adv. dem Sötze gemäss Bacon. 3,1,12.
मन्पुत्र Adj. (f. धी) anfüllig Āṣar. 1,14,2.

मन्पुत्र 2) zu streichen; vgl. Z. d. d. m. G. 39,226.
यतु 10 सुगु.
यतिमो Nom. sg. f. etwa Zusammenhalten 1. PART. Ca. 14,22,2.
 1. यत् 2) 2) Pl. N. pr. eines Rāṅṅa-Geschlechts.
यत् f. such = 1. यत् 2) a) TS. 7,4,20,1.
यत्पुत्र Comm. zu Āṣar. Ca. 15,3,16.
यत्पुत्र m. N. pr. eines Lehrers M. Müller, Bez. 360, N. 2.
यत्पुत्र Adv. so lange es geht Kāṅṅa. U. 3,10,2.
यत्पुत्र Adj. ärgstlich Nom. abstr. °ता f. R. 1,22,2.
यत्पुत्र m. Verletzung der Regeln des Kōṅṅa's Bez. 4708.
यत्पुत्र m. in der Gestalt des verkörpert vollkommenen Jogs MBu. 3,200,9.
यत्पुत्र n. so v. a. Wiederkehr MBu. 3,84,21.
यत् such verlegend, bezeichnend Cīc. 19,2,22.
यत् (Cāṅṅa. 8), Rohit angelegt (Wild) Cīc. 6,9.
यत्पुत्र n. Vorderstrafm R. 4,22,1.
यत्पुत्र Adv. wie ein Wagenrod Tā. 3,7,68,5 (यत्पुत्र eod.).
यत्पुत्र n. such das Herbelücken (des Wildes) P. 6,4,34, Vāṅṅa. n. Cīc. 6,9.
यत्पुत्र f. (u. यत्) Śāṅṅa. 171,5 Bez. der Silbe यत्पुत्र nach Cowell.
यत्पुत्र Adj. von mannichfachen Geschmack MBu. 6,7,22.
यत्पुत्र n. das Anf —, Aussagen des Saftes Nā. 2,20. 3,16. 11,5.
यत्पुत्र, °यत् = यत्पुत्र Vāṅṅa 4,21.
यत्पुत्र such Adj. glänzend Cīc. 19,112.
यत्पुत्र m. Kap. S. v. 1 für हिन्पुत्रि MATR. 8, 5,8,1 (131,1).
यत्पुत्र m. nach Acrostich = धरिषादत् sehr Acrostich.
यत्पुत्र Adj. mit Sonnen bezaubert; so heissen die von Fiesch durch andere Thiere gestidter Thiere lebenden Erremit Bacon. 3,2,1,6.
यत्पुत्र (Nāchtr. 8), Hos brüllend et. erschallen machend.
यत्पुत्र das Sträuben der Haare Socy. 1, 133,16.
यत्पुत्र m. Brandmarkung Sgr. 6206.
यत्पुत्र m. N. pr. eines Dichters Sitzungsber. d. phil.-hist. Kl. d. Wiener Ak. 106,122.
यत्पुत्र Adj. leicht in Bewegung geräusch.
यत्पुत्र m. abstr. °मं n. Beweglichkeit (des Körpers)

